

Amanda si povzdechla a znovu zkontrolovala hodiny na stěně. Od jejího posledního pohledu neuplynuly ani tři minuty. Jak to, že den ubíhal tak pomalu? Upřímně řečeno, začínala mít podezření, že ty pitomé hodiny jsou rozbité. Když brala letní stáž, očekávala, že bude pracovat v laboratoři, dělat výzkum nebo něco zábavného. Nečekala, že jí dají horu zbytečných papírů a nechají ji hnit v kóji v rohu kanceláře. A co hůř, byl teprve konec května a ona už se k smrti nudila. Vypadalo to na dlouhé léto.

"Amando."

Amanda vyskočila. Nevšimla si, že za ní přišla její šéfová Mabel.

"Amando? Můžu tě na chvíli vidět ve své kanceláři?" Mabel se zeptala. Amanda si povzdechla a vstala.

"Samozřejmě." Řekla to s takovou energií, s jakou to dokázala

Následovala Mabel do jejího pokoje v zadní části kanceláře. Mabel za sebou zavřela dveře.

"Takže Amando, musím říct, že na nás v poslední době udělal tvůj výkon docela dobrý dojem."

Amanda se zamračila. Byla snad sarkastická?

"Hned se k tomu dostanu. Nabízíme ti novou pozici, kde budeš dělat testování plenek." Mabel řekla: "Kontroluješ kapacitu plenek, ujišťuješ se, že jsou dostatečně pružné pro batole, a tak podobně. Máš zájem?"

"Ano." Amanda řekla a bojovala s tím, aby neskákala nahoru a dolů. Tohle bylo skvělé! Konečně by měla skutečnou pozici v laboratoři, kterou by si mohla uvést do životopisu!

"Výborně." "Jen si to přečtete a podepište se vzadu." Mabel položila před Amandu poměrně tlustý štos papírů.

Amanda vykulila oči. Jako by se opravdu chystala číst drobné písmo. Balíček měl nejspíš tolik slov jako kniha. Otočila na zadní stranu a na spodní řádek načmárala své jméno.

"Dobře." Mabel řekla a odtáhla smlouvu od Amandy. Musela se bránit tomu, aby s ní trhla a Amanda ji nemohla změnit, ale nechtěla v Amandě vzbudit podezření. Nenuceně sáhla pod stůl a vytáhla elegantní stříbrnou pistoli, jenže místo otvoru na konci, kterým by mohly vycházet náboje, to byla jen tyč s červenou kuličkou na konci.

"Co je to?" Zeptala se Amanda. Vypadalo to trochu jako nějaká futuristická paprsková zbraň nebo tak něco.

"To je smršťovací paprsek." Mabel na Amandu ukázala. Řekla těsně předtím, než stiskla spoušť.

Z koule zbraně vystřelilo červené světlo. Amanda se nedokázala dostatečně rychle pohnout a byla zasažena přímo do hrudi. Šokovaně zalapala po dechu, i když ji to vůbec nebolelo. Snažila se přijít na to, jestli to byl nějaký vtip jejího šéfa, nebo součást jejího nového výcviku laboratorní asistentky, když si všimla, že má trochu volné oblečení. Zkusila si je nenuceně upravit, ale zdálo se, že je tím jenom ještě víc pytluje. V tu chvíli si všimla, že se všechno kolem ní zvětšuje.

"Cože?!" Amanda vyprskla a šaty se jí rozprostřely po celém těle, jak se zmenšila na dva metry.

Mabel se usmála: "Jak víš, nikdy bychom nemohli dělat plenkové testy na skutečném dítěti, kvůli právním problémům a tak. Ale jako dospělý člověk máš plné právo vzdát se všech svých práv a nechat se od nás zmenšit. A právě jsi souhlasila, že tě můžeme používat pro všechny naše potřeby testování plenek."

"A... ehm, co znamená testování plenek?" Amanda se pomalu zeptala

"Co myslíš, panenko? K čemu miminka používají plenky? Budeš dělat v plenkách malé smrady jako opravdové miminko!" "Cože?" zeptala jsem se.

Amanda se vrhla po smlouvě a plavala v oblečení, jak se na ni zběsile snažila dosáhnout.

"N-ne! Roztrhni ji! Takhle jsem to nemyslela!"

Její krátké ruce na smlouvu nedosáhly. Mabeliny ano. Snadno ji zvedla a pověsila ji do vzduchu, daleko mimo Amandin dosah.

"Ach, promiňte, chcete to?" Mabel se zeptala, zatímco Amanda se po ní snažila skočit.

"Prosím!" Amanda řekla. Mabel se ušklíbala a postavila ji na poličku.

"Ne!" Amanda zakopla a strhla ze sebe šaty, když přeběhla místnost a začala natahovat ruce co nejvýš v ubohém pokusu vstát. Nevěděla, co má v úmyslu, polička byla zjevně mimo její dosah, ale ještě před pěti minutami měla na Mabel dobré tři centimetry a skutečnost, že je teď vysoká asi jako pětileté dítě, jí stále nedocházela.

"Víš, vždycky jsem ti trochu záviděla velikost prsou." Mabel řekla: "Ale upřímně řečeno, nechápu proč. Vždyť jsou tak malinká jako ty ostatní."

Amanda si náhle uvědomila, že je nahá. Rychle se přikryla a otočila se, aby se vrátila ke své nadměrné hromadě šatů, jen aby viděla, jak je Mabel houpe ve vzduchu nad sebou. Vyskočila a snažila se chytit za nohavici kalhot, která jí visela dolů. Mabel s nimi trhla, právě když vyskočila, takže se odrazily mimo její dosah.

"Ach, tak blízko." Řekla a dál s nimi pohybovala nahoru a dolů, zatímco Amanda dál skákala.

"Skoro. Jen o kousek výš. No tak, tenkrát jsi je prakticky měla." Posmívala se jí.

"Dost!" "Dej mi moje šaty!" zařvala Amanda a dupla si nohou poté, co byla ze všeho toho skákání unavená.

"Dobře." Mabel pokrčila rameny. Odložila Amandino oblečení na další nedosažitelnou polici, sáhla zpátky pod stůl a vytáhla plastový balíček. Na přední straně byla karikatura dívky s mašlí ve vlasech a v růžovém tričku. Seděla na tréninkovém nočníku a pyšně se usmívala. Amanda okamžitě poznala logo firmy na plenky.

"Mám tady všechno oblečení, které potřebuješ." "Ahoj. Mabel řekla

"Ne, to si ze mě děláš legraci." Amanda řekla: "Plenky? Já nepotřebuju pleny!"

"Jsi naše testerka plenek, pamatuješ? No, předpokládám, že technicky vzato to ještě nejsou pleny. Cítila by ses líp, kdybychom tomu říkali natahovací plenky pro velké holky, které mají trochu problém dojít na nočník?"

"No, já ji přece nenosím!" Amanda řekla: "Než abych tuhle věc nosila, tak se radši svlíknou!"

"Podle smlouvy ano. Kromě toho..." Mabel se ušklíbala: "Myslím, že s tvým malinkatým močovým měchýřem budeš odteď potřebovat trochu pomoci, abys zůstala v suchu."

Roztrhla balíček, vytáhla jeden a podržela ho Amandě, aby do něj mohla vstoupit. Když se Amanda nehýbala, šťouchla ji do zad a poslala miniaturní studentku klopýtnout dopředu. Mabel zachytila její nohy v otvorech na nohy a vytáhla je Amandě kolem pasu.

"Tak co myslíš?" "Pěkné a přiléhavé, že?" zeptala se Mabel, zatímco Amanda znovu získávala rovnováhu a plast se jí krčil mezi nohama.

"Nebudu to nosit!" Amanda se vzepřela a posunula si je zpátky ke kotníkům. Mabel zavrtěla hlavou.

"Špatný krok, prcku. Doufala jsem, že nebudu muset začít s trestem takhle brzy, ale asi bude lepší, když si své místo vyjasníš dřív."

Sáhla dolů a téměř bez námahy Amandu nabrala. Amanda se málem počůrala. Věděla, že pravděpodobně neváží víc než třicet kilo, ale to, že ji zvedají, jako by byla skutečné batole, byl přesto docela šok.

Mabel využila příležitosti a natáhla Amandě kolem pasu noční plenu. Zvedla ruku vysoko do vzduchu a prudce ji přitiskla na Amandino pozadí.

Mlask!

"Ach!" Amanda vyjekla. Protože byla tak malá, Mabeliny facky hodně bolely, dokonce i přes tenkou vrstvu vycpávky "Počkej, co to děláš!?" Amanda se zeptala a kopl nohama do vzduchu.

Facka! Plácní!

"Dávám ti lekci." Mabel nepřestávala, když znovu a znovu přikládala ruku na Amandin zadek.

"Prosím, přestaň!" Amanda žadonila a do očí se jí začaly drát slzy. Mabel její prosby ignorovala a pokračovala ve výprasku.

Plácní!

Mabel byla nemilosrdná. Pokračovala, dokud Amandin zadek nebyl jasně červený a štípal. Když konečně pustila Amandu zpátky na zem, Amanda se odplazila zpátky, kňourala a držela si zadek.

"Tohle by tě mělo na chvíli udržet na uzdě." "Teď pojď, musíme tě všem znovu představit." řekla Mabel a vstala.

"Ale já jsem pořád nahá!" Amanda řekla a dostala plácnutí přes zadek. Zapištěla a odplazila se od ruky přímo otevřenými dveřmi. Svou chybu si uvědomila, jakmile za ní cvakly dveře do Mabeliny kanceláře.

"Všichni," řekla Mabel dostatečně hlasitě, aby upoutala pozornost lidí, "ráda bych vám představila nejnovějšího a zároveň nejmenšího člena našeho personálu."

Z nejbližších kójí vykouklo několik hlav. Amanda se začervenala, zatímco její spolupracovníci se na ni překvapeně dívali, a pak se začali smát.

"Podívejte se na ty malé květinové otisky na jejích plenkách!" "Je rozkošná!" řekl někdo.

"Můžu ji přebalit, až to bude potřebovat? Prosím?"

"Přestaň zírat!" Amanda zařvala, zakryla si prsa a couvla ke zdi. Mabel ji vzala za paži a začala ji táhnout přes kancelář. Amanda klopýtala a táhla se zpátky takovou silou, jakou jen dokázala vyvinout, což nebylo vůbec moc.

"Musíme tě všem představit." Řekla. Amanda zafuněla. Najednou ji něco napadlo.

"Počkej, baví tě to?" Amanda se zeptala

"Kdo by si to neužíval?" Mabel se zeptala: "Jsi tak malá a roztomile se červenáš v té své malé plence. Měla jsem takové štěstí, že mě vybrali, abych se o tebe starala."

"Starat se o mě!?!"

"No, někdo ti přece musí vyměnit plínku, když se počůráš."

"Já se nepočůráám!" Amanda řekla

"Uvidíme." Mabel se zlomyslně usmála.

Amanda si nikdy neuvědomila, jak je kancelář velká. Mabel trvala na tom, že ji bude tahat z jedné kabinky do druhé, aby si ji všichni dobře prohlédli ve vytaháných kalhotkách. Amanda se ze všech sil snažila zachovat si důstojnost, ale vzhledem k její výšce a tomu, co měla na sobě, to bylo obtížné. Spolupracovníci se jí chichotali a smáli a dychtivě se Mabel vyptávali na její trénink na nočník, jako by Amanda skutečně byla dvouleté batole a Mabel byla její matka.

Nakonec obešly skoro celou kancelář, když ji Mabel zatáhla do části kójí, kde seděli lidé z marketingu.

"Všichni!" Zavolala

Amanda věděla, že šéfem marketingu je Ted, i když nepoznala asi tucet dalších pracovníků, kteří vystrkovali hlavy, aby na ni zírali. To byla malá milost, ve většině ostatních oddělení měla dva nebo tři lidi, které znala osobně a kteří ji viděli zmenšenou a oplácanou.

"Aww." Ted přistoupil k Amandě, sklonil se k ní a rozcuchal jí vlasy. Amanda se nakrčila a držela ruce zkřížené na hrudi, aby si co nejlépe zakryla prsa.

Amanda se zavrtěla. Potřebovala se vyčůrat ještě předtím, než šla na schůzku s Mabel, a teď, když měl její močový měchýř mnohem menší kapacitu... bylo rychle čím dál těžší to udržet.

"Mám tě!" Ted ji popadl zezadu a vyhoupl do vzduchu. Amanda vypískla. Nesnášela vysoká místa. Bylo to jen pět nebo šest metrů nad zemí, ale pro ni byl pohled dolů závratný.

"Amando?" Ted se zeptal a držel ji před sebou, zatímco Amanda pevně zavřela oči. Všichni si pomalu uvědomovali slabé syčení vycházející z Amandiny pleny. Ted ji držel na délku paže.

"Panebože, ona právě...?"

"Myslím, že ano! Mabel, Amanda potřebuje vyměnit plenku!"

"Cože? N-ne!" Amanda si uvědomila, že má prověšenou plenku. Mabel se ušklíbala.

"No, vypadá to, že náš nový tester plenek už odvádí skvělou práci!" Ušklíbala se

"Ale já... já jsem..." Amanda se snažila, ale nedalo se popřít, co právě udělala. Mabel ji odnesla zpátky do své kanceláře a zavřela dveře. Balíček stahováků stále ležel na stole. Mabel postavila Amandu na stůl a stáhla z ní mokré stahovací kalhotky.

"Měl jsem to říct jasněji." Mabel řekla: "Protože je to jen počůraná plenka, neměla jsi ji namáčet. Stačilo by jen tu a tam trochu stříknout."

"Bála jsem se!" Amanda se bránila.

"No, je dobře, že si začínáš zvykat na to, že se můžeš uvolnit." Mabel řekla a pomohla Amandě do dalšího vytahaného drdolu. Zkontrolovala hodiny.

"Cože? Už je pět? Myslím, že čas letí, když stážisty zmenšuješ na malá miminka, která nosí plenky."

"Ano!" Amanda začala utíkat ke svému stolu, aby si posbírala věci, jen aby ji zezadu zvedla Mabel. Nohy jí kopal do vzduchu.

"Ale ne, to neuděláš. Půjdeš se mnou domů." Mabel řekla

"Cože!?! Musíš mě pustit domů! Nemůžeš mě nutit, abych šla s tebou!"

"Naštěstí můžeme, díky té smlouvě, kterou jsi podepsala." Mabel řekla: "Jestli chceš pořádně otestovat dětské pleny, tak potřebuješ kompletní dětskou péči."

"Jo? A co uděláte, když odmítnu?!" "Ne," odpověděla jsem. Amanda zaječela a kopala nohama. Mabel ji převrátila na břicho a tvrdě ji plácla přes zadek. Amanda zapištěla, zadek měla ještě rudý a syrový od předchozího výprasku. Mabel jí zvedla ruku.

"Uděláš, co ti říkám, nebo se budeš dál prát?"

"Já... půjdu s tebou domů..." Amanda odfrkávala, neschopná snést další výprask. Mabel ji pro jistotu ještě jednou plácla přes zadek a postavila ji na zem.

"Dobře. Tak pojd'."

Amanda se ohlédla ke své kóji.

"Ale můj mobil! A počítač!"

"Děti nic z toho nepotřebují." Mabel řekla

"Ale..."

"Budu počítat do pěti, a jestli nevyjdeš ze dveří, dostaneš další výprask." Mabel zkřížila ruce: "Jedna... dvě... tři..."

Amanda se za sebou naposledy ohlédla a vyběhla ze dveří jen ve vytahaných kalhotách. Mabel kývla na souhlas.

Mabel měla na zadním sedadle svého auta položenou autosedačku. Amanda si nemohla pomoci, ale zatnula pěsti, protože věděla, že tohle její šéfová plánovala. Než však stačila cokoli říct, Mabel ji zvedla a posadila do autosedačky. O chvíli později už byla Amanda připoutaná.

Amanda zápasila a tahala za přezky autosedačky. Ještě nikdy žádnou nepoužila pro dítě, natož pro sebe. Zdálo se, že bude jednoduché se odepnout, jenže neměla sílu ani na to.

"Neobtěžuj se." "Všechno je zabezpečené proti dětem." Mabel se ozvala z předního sedadla a začala řídit.

"Hm." Amanda zamručela a stále se snažila dostat ze sedadla.

"Jen abys věděla, můj manžel je na půlroční služební cestě, takže ho tu neuvidíš. Mám ale dceru, která je zhruba stejně velká jako ty. Říkala jsem si, že bys pro ni mohla být dobrá kamarádka na hraní."

Amanda o tom vážně pochybovala, ale nehádala se.

O půl hodiny později Mabel vjela na příjezdovou cestu. Amanda si prohlížela její dům. Byl to typický předměstský dům s trávníkem, nic zvláštního.

"Ven!" Mabel odvázala Amandu a vtáhla ji do domu. U dveří čekala žena, o které Amanda předpokládala, že je to chůva.

"Ahoj Mabel, Tina byla..."

Chůva se zastavila a udělala dvojí pohled, když Amandu uviděla. Pak se jí na tváři objevil úsměv.

"Chápu to správně, že tohle je to 'nové dítě', o kterém ses zmínila?" Zachichotala se

"Ano, mrzí mě, že tě musím pustit, ale moje práce vyžaduje, abych byla nějakou dobu maminkou v domácnosti."

"To je naprosto v pořádku." "Víte, omlouvám se, ale můžu si ji vyfotit?" řekla chůva.

"Ne!" Amanda řekla

"Jistě." Mabel pokrčila rameny a chůva vytáhla mobil. Amanda se snažila schovat za Mabel, ale ta byla příliš pomalá a pořídila několik dobrých záběrů Amandy, jak běhá jen ve vytahaných kalhotách.

"Klidně je dej na internet, jestli chceš." "Není žádným tajemstvím, že tady Amanda je teď testerkou plenek." Mabel odpověděla na chůvinčinu nevyslovenou otázku.

"Dobře." Chůva řekla: "A víš, kdybys někdy potřebovala hlídání..." "Ráda bych se o ni postarala." Ještě jednou se na Amandu podívala.

"Dobře."

Amanda zírala přímo na podlahu, tváře měla jasně červené, když chůva odešla.

"Mami, kdo je to?" Nějaký hlas se zeptal

Amanda vzhlédla a uviděla batole, asi o pět centimetrů menší než ona, které se na ni zvědavě dívalo. Mělo na sobě jen tričko a plenku, asi dva roky, možná o něco starší.

"Tohle je Amanda, zlato. Amando, tohle je Tina, moje dcera." Mabel řekla

Tina se zachichotala: "Ty taky potřebuješ pleny!"

Amanda se začervenala a snažila se zakrýt vytahané plenky rukama. Nešlo to.

"Tino, tohle je Amanda." "Bude testovat plenky pro mamčinu společnost." Mabel Amandu poplácala po hlavě.

"Testování plenek?" Tina se ušklíbla

"Musím je počůrat a říct šéfovi, jaké jsou, protože děti jako ty takové věci neumějí." Amanda se snažila, aby to znělo důležitě.

"Já nejsem mimino!" Tina se automaticky ohradila.

"Ale jsi." Amanda řekla

"Nejsem!"

Tina si dupla nohou. Pffft! Plenka se jí prohnula. Oči se jí rozšířily a zrudla.

"Fuj..." Amanda se nadechla vzduchu a štípla se do nosu: "To strašně smrdí."

Tina si odfrkla: "Mami..."

"To je v pořádku, nehody se stávají." Mabel ji uklidňovala: "Jen se snaž, jak nejlépe umíš. Měla jsi vidět Amandinu ranní nehodu, i 'velké holky' někdy potřebují pleny."

Ted' byla řada na Amandě, aby se začervenala. Chystala se snad Mabel každému, koho potká, oznámit, že používá pleny? Tina se zachichotala a podívala se na Amandinu plenu, jako by čekala, že se hned počůrá. Amanda zachroptěla.

"Pojď, provedeme Amandu po domě." Tina se usmála. Mabel zvedla Tinu a odnesla ji do koupelny. Amanda si povzdechla a následovala ji.

V koupelně byl v rohu přebalovací pult a na podlaze tréninkový nočník. Mabel odnesla Tinu k přebalovacímu pultu a začala jí měnit plenu.

"Mimochodem, ten tréninkový nočník je na to, až to zvládneš." Řekla Amandě a kývla hlavou.

Amanda zírala. Tréninkový nočník!?! Mabel skutečně očekávala, že bude vykonávat potřebu v něčem, co je určeno pro děti, které ještě nosí pleny!?!

"Ale mami, není to náhodou můj nočník?" Tina se zeptala

"Budeš se o něj muset podělit s Amandou." Mabel řekla: "Bude to jen na pár měsíců, než přejdeš na velké holčičí kalhoty."

"Já můžu chodit na normální záchod!" Amanda řekla

Mabel zkřížila ruce: "Ukaž mi to."

Amanda se podívala na záchod a uviděla problém. Byl skoro stejně vysoký jako ona.

"No, ehm..." Amanda přešla k němu a uvědomila si, že má další problém. Víko bylo dole. Napřáhla ruce, co nejdál to šlo, a pokusila se ho zatlačit zpátky. Zacinkalo zpátky dolů.

"Jo, radši se drž svého tréninkového nočníku." Mabel řekla, zatímco Amanda se bez úspěchu snažila víko otevřít: "Je mnohem vhodnější pro její velikost."

Skončila s Tininým přebalováním, vzala Amandu za ruku a táhla ji domem. Zastavila se u dveří.

"Tohle je dětský pokoj." Řekla: "Tina spí tady. A tady..."

Ukázala na pokoj vedle dětského pokoje: "To bude tvůj pokoj."

Amanda se podívala z dětského pokoje do svého. Oba vypadaly, jako by patřily dítěti v plenkách, s přátelskými zvířecími tapetami a hračkami, i když se jí ulevilo, když viděla, že má skutečnou postel, zatímco v dětském pokoji byla postýlka a plně vybavený přebalovací pult.

"Tak se na to podíváme..." "Tady, tohle si můžeš vzít na sebe." Amanda vešla do svého pokoje a vytáhla zásuvku.

V ruce držela zářivě žluté šaty s usmívající se žirafou na přední straně. Amandě se chtělo zvracet.

"Cože?!" Amanda se zeptala: "Tohle si v žádném případě neobléknu! Proč si nemůžu vzít džíny přes tuhle pitomou plínu?"

"Protože smršťovací paprsek nefunguje na neživé předměty a silně pochybuji, že někde budou prodávat džíny tvé velikosti s dostatečným prostorem na zadku, aby se do nich vešla tvoje plenka. Samozřejmě, jestli chceš otestovat naše džínové pleny, to je něco jiného."

"No, já je nosit nebudu!" Amanda zkřížila ruce a připravila se na další výprask. K jejímu překvapení Mabel pokrčila rameny.

"Dobře. Můžeš tu běhat jen v plence."

Amanda si náhle uvědomila, že vlastně chce oblečení, i když je to oblečení pro miminko.

"Počkej! Dobře, vezmu si to!" Řekla.

"Pozdě." Mabel řekla a odešla.

"Ale... hej!"

"Večere je za dvě hodiny." Mabel dodala přes rameno

"A co mám dělat za dvě hodiny?"

"Hrát si s Tinou." Mabel navrhla: "Je asi tak stejně velká jako ty."

"S Tinou?" Amanda se podívala do dětského pokoje. Tina si spokojeně stavěla polystyrenové kostky.

"Hm..." "Můžu si s tebou hrát?" Amanda se rozhlédla. Zeptala se Tiny.

"Jistě!" Tina odpověděla

Amanda si povzdechla, vešla do dětského pokoje a začala stavět vlastní věž z kostek.

Amanda se v Mabelině domě rychle zabydlela. Probudila se, nechala se od Mabel obléct a přebalit, nasnídala se, měla asi tři hodiny volného času do oběda a dalšího přebalení a pak ještě pár hodin do večere.

Zbytek dne často končila tím, že z nudy dělala cokoli, co dělala Tina, i když musela alespoň sama sobě přiznat, že to nebylo nic hrozného. Bylo to bez stresu a stavění polštářových pevností a vybarvování mohlo být docela zábavné. Největším problémem pro Amandu byly Tininy občasné nehody s nepořádkem. Obvykle byla dost blízko batolete, takže silně zavětrila ten příšerný zápach. Amanda si hodně stěžovala na Tininu nedostatečnou výuku na nočník, ale to od ní bylo trochu pokrytecké, protože ona sama byla méně než naučená na nočník.

Amanda těžce zjišťovala, jak malý je její močový měchýř. Stačilo vypít krabici džusu, aby o hodinu později běžela na tréninkový nočník, a cestou jí obvykle trochu vyteklo do vytahovacích kalhotek. Vypití sklenice vody nebo mléka velikosti dospělého člověka bylo téměř zárukou nehody. Také se počůrávala do postele, protože byla scvrklá, zůstat v noci v suchu bylo nemožné. Na vytahovací kalhotky byla závislá víc, než si chtěla připustit.

Amanda samozřejmě také každý den myslela na útěk, ale co měla dělat? Nedokázala ani otevřít vchodové dveře, a i kdyby to dokázala, neměla kam jít, aby o tom Mabel nevěděla. I kdyby nějaké místo existovalo, nebylo to tak, že by se tam mohla dostat, protože nevěděla, kde je, a dvoumetrová holka pobíhající po okolí ve vytahovaných kalhotách by na sebe v mžiku upoutala pozornost. Nezbývalo jí nic jiného než zůstat a vydržet to zacházení.

Několik týdnů poté, co se z Amandy stala testovací plenka, běžela k tréninkovému nočníku, aby se vyhnula nehodě, jen aby zjistila, že na něm už sedí Tina.

"Tino, já potřebuju nutně na záchod!" Amanda řekla

"Já taky!" Tina odpověděla. Povzdechla si a ozvalo se jemné plesknutí moči o plast. Amanda se zavrtěla a cítila, jak se trochu počůrává. Stála na místě a čekala, přičemž si celou dobu kapala do stahovacích kalhotek.

"Tino, prosím, pospěš si!" Amanda asi po minutě řekla a zkřížila nohy.

"Promiň." Tina řekla. Pak se zachichotala a Amanda se jí poprvé pořádně podívala do tváře a viděla, že se třese smíchy. Amanda si uvědomila, že Tina už tréninkový nočník nepotřebuje, jen jí brání v jeho používání!

"Tino!" Amanda se rozzlobila, ale nemohla s tím nic dělat a Tina to věděla. Zachichotala se.

"Ještě musím jít na záchod!" Řekla

Amanda si zavrčela. Věděla, že se Tina nehodlá pohnout. Nehodlala však jít ve vytahaných kalhotách. Pomalu se vydala k záchodu, aby neztratila kontrolu. Když tam ale došla, uvědomila si, že víko je pořád dole a ona ho nemá jak zvednout.

"No tak..." Zamumlala, natáhla ruce a snažila se ho vytlačit nahoru s dostatečnou razancí, aby zůstalo nahoře. Dostala se o pár centimetrů dál, než se zase zaklapla.

"No tak!" Amanda do ní znovu strčila a zatlačila do ní silněji. Náhlý pohyb byl víc, než její močový měchýř zvládal. V rozkroku se jí rozprostřelo teplo a stahovák se prohnul. Amanda zasténala, spíš rozpaky než znechucením. Na nošení mokrých stahovacích kalhotek si už zvykla.

"Za to tě dostanu, ty..."

Braaap! Amanda vytřeštila oči

"Ne, teď ne. Prosím, teď ne..." Prosila a zatínala zadek, aby se pokusila přestat, ale její svaly byly příliš slabé. Splort! S hlasitým prdem se Amanda vykakala na svůj pull-up.

"Dobře, skončila jsem!" Tina se zachichotala, vstala a natáhla si plenku zpátky: "Mami, já jsem se vykakala do nočníku!" Křičela

"Dobrá práce!" Mabel ji pochválila a objevila se ve dveřích koupelny. Podívala se na Amandu: "Aha, vypadá to, že někdo další to nestihl. A soudě podle toho, jak to vypadá, se ti nechtělo jenom čůrat."

"Donutila mě použít plenku!" Amanda vykřikla a postupovala proti Tině, ale najednou se ocitla zvednutá do vzduchu. Gumička její pleny se stáhla.

"Aha, takže to Tina ti strčila do plínky toho smraďocha?" "Ne," odpověděla Amanda.

"Schválně si na nočníku dávala moc na čas!"

"A jak dlouho jí to trvalo?"

Amanda se zarazila. Když o tom teď přemýšlela, Tina tam neseděla déle než tři nebo čtyři minuty. Tina na ni vyplázla jazyk a vyběhla z koupelny.

"Jestli je tvůj nočníkový trénink tak křehký, že pět minut je rozdíl mezi tím, když to zvládneš, a ušmudlanou plínou, pak je na čase přesunout tě na nějaké pořádné pleny, které zvládnou tvůj nepořádek. Stejně už jsi použil dost vytahovacích plenek na to, abychom měli potřebné údaje."

"Cože!?! Ne! Já... hej!"

Mabel odnesla Amandu k přebalovacímu pultu, zatímco ona dál protestovala a kroutila se. Položila ji na přebalovací pult. Amanda zkřížila ruce a trucovala.

"Tohle je pro miminka!" Stěžovala si a svésila nohy z jeho konce.

"Dobrý postřeh." Mabel řekla a stáhla Amandě ušpiněnou přebalovací podložku: "To asi znamená, že musíš být velká jako mimino, abys to mohla používat."

Najednou měla v ruce smršťovací paprsek. Amanda rychle zavrtěla hlavou.

"Počkej! Ne!"

Zap! Když červené světlo pohaslo, byla Mabel ještě větší.

"Zase jsi mě zmenšila!?!" Amanda se zeptala, když si uvědomila, že teď se na přebalovací pult perfektně vešla.

"Samozřejmě, že musíš být trochu menší, aby ses vešla do dětských plenek." Mabel řekla a přitiskla Amandě na zadek dětský ubrousek. Amanda ucukla.

"Chceš mít pokakaný zadek?" Mabel se zeptala: "Jestli tě výprask dostatečně neodradí, můžu tě pár dní nechat ve stejných plenkách a uvidíme, jestli tě opruzeniny naučí poslušnosti."

"Já se opruzenin nebojím!" Amanda řekla, ale nechala Mabel, aby ji očistila a vyklepala na ni dětský pudr. Mabel sáhla pod přebalovací pult a vytáhla jednu z plenek, které v něm byly uskladněny.

"Co to děláš? To jsou Tininy pleny!" Amanda řekla

"Teď jsou to i tvoje plenky." Mabel řekla

"Jak to myslíš, že jsou to moje pleny? Vždyť je to dítě! Já nejsem dítě!"

"Samozřejmě, že nejsi." "Jsi jen malinká holčička, která chodí kakat do plenek." Mabel ji poplácala po hlavě.

Dopudrovala Amandu a zalepila jí novou plenku: "Kromě toho, jestli chceš tyhle plenky pořádně otestovat, musíš v nich chodit na jedničku i na dvojku."

"V žádném případě se do plenky nepokakám!" "To je v pořádku," řekla Amanda. Amanda zaječela a kopl nohou. Mabel vykulila oči.

"Hodně štěstí, prcku. Stačí, když na tobě tu plenu nechám dostatečně dlouho. Nakonec v ní bude pěkný, velký smradlavý dárek pro mě. Obě víme, že tvůj trénink na nočník není dost dobrý na to, abychom tě déle držely v plenkách."

"Já nejsem dítě závislé na plenách!" Amanda řekla

"Teď už jsi." Mabel řekla: "Tak pojd', musíme jít."

Zvedla Amandu zpátky na nohy, která se okamžitě začala znovu kroutit.

"Kam mě to vedeš!?! " Zeptala se

"Do laboratoře, vědci chtěli udělat nějaké testy, jakmile jsem se rozhodla, že jsi připravená se znovu zmenšit. Jen se ujistit, že nemáš nějakou špatnou reakci nebo tak něco."

Tina si okamžitě všimla Amandina dodatečného polstrování, když ji Mabel nesla kolem. Ušklíbla se.

"Ani slovo." Amanda varovala, i když si nemohla nevšimnout, že nejenže má na sobě stejné pleny jako Tina, ale je i téměř stejně vysoká.

"Tino, teď půjdeme do auta." Mabel vynesla Amandu ze dveří. Tina ji následovala a sama pro sebe se ušklíbla.

Mabel připoutala Amandu do autosedačky. Bylo to poprvé, co jela vedle Tiny v autě, a nemohla si nevšimnout, že batole musí jet v podsedačku. Amanda pocítila záchvěv žárlivosti. Měla na sobě úplně stejné pleny jako Tina, proč musela být v té děštější sedačce?

"Proč já sedím v autosedačce a ona ne?" zeptala se. "Jsem starší než ona, víš?" zeptala se Amanda Mabel podrážděně.

"Protože nemám dvě sedačky a nemá smysl, aby sis zvykala na jízdu v sedačce. Stejně na ni budeš brzy moc malá."

"Ty mě chceš zmenšit ještě víc!?! " Amanda se zeptala

"Samozřejmě, budeš muset vyzkoušet všechny velikosti dětských plenek."

Amanda si povzdechla.

"Jo, a protože máš určitě hlad..." řekla Mabel a podala jí plastovou kojeneckou lahvičku plnou mléka.

"Kojeneckou láhev!?! " Amanda se nevěřícně zeptala

"To, co jíš, ovlivňuje tvoje hovínka." Mabel řekla: "Musí to být opravdová dětská výživa."

"Já nejsem..."

"Piješ z kojenecké lahve?" Mabel ji přerušila: "Později tě budu něčím krmit po lžičkách, ale to je zatím všechno, co dostaneš."

Amanda měla strašnou chuť hodit ji na zem, ale věděla, že je to na nějakou dobu její jediná šance najíst se. Její žaludek byl silnější než její hrdost. Zatímco si ji přikládala ke rtům, stála tvář k Tině.

Amanda opravdu nepřemýšlela o tom, že by celou láhev vypila. Pořád si ještě úplně nezvykla na to, že si nemůže dojit na nočník, pořád automaticky předpokládala, že to vydrží tak dlouho, jak bude potřebovat. O čtyřicet minut později si to rozmyslela.

"Proč to trvá tak dlouho, než se dostanu do laboratoře?" zeptala se. Amanda se zeptala Mabel a opravdu začala cítit, jak se láhev usazuje. Ani jí se zrovna nechtělo čůrat, její střeva už podruhé během necelých dvou hodin nějak potřebovala ulevit "Nemělo by to být za půl hodiny jízdy?"

"Musí tam být nějaká stavba nebo... aha."

Auto přešlo kopec a zastavilo. Dálnice byla zablokovaná, kam až Amanda dohlédla. Její potřeba kakat začala být silnější a silnější. Nemohla uvěřit, že se jí chce tak rychle a tak silně, ale opravdu potřebovala jít. Zdálo se, že vedle ní má Tina podobný problém.

"Mami, potřebuju na nočník." Tina řekla a předvedla v autosedačce nočníkový tanec. Amanda vrátila a rudla. Její drobná střeva měla pocit, že jsou připravena prasknout.

"Promiň, Tino, ale na další zastávku už to nestihneme. Prostě použij svůj vytahovací záchod. Bude to chvíli trvat."

"Dobře, mami." Tina řekla. Zavřela oči a povzdechla si. V tu chvíli se Amanda přestala ovládat.

Braap! Amanda se rozplakala, když začala prdět. Horká kaše se jí nahrnula do plenky, zabarvila ji do hněda a vytlačila ven. Amanda posmrkávala a byla nucena sedět v mazlavé kaši, kterou právě vytvořila a která se jí svezla pod zadek. Auto naplnil příšerný zápach.

"Pche, Tino." Mabel se ovívala vzduchem a stáhla okénko: "Potřebovala jsi vážně odejít, vid'? To je moje chyba, měla jsem tě nechat jít na nočník, když jsem měla tu možnost."

Tina se podívala na Amandu a zachichotala se.

"Mami, právě jsem se šla vyčůrat. To Amanda šla kakat!" "Aha," řekla Amanda.

Mabel se otočila a podívala se na zadní sedadlo. Amanda se snažila zakrýt, co udělala, tím, že si přes to stáhla tričko, ale bylo příliš krátké a Mabel si dobře prohlédla hnědou skvrnu na sedátku pleny. Ona i Tina vyprskly smíchy.

"No, vypadá to, že jsi nebyla jediná, kdo potřeboval odejít!" Mabel se usmála. Mabel se zasmála

Amanda odvrátila zrak: "Já jen..."

Pfffft! Přerušila se dalším hlasitým prdem.

"Ještě že jsme ti dali tu plínu." Mabel se zasmála: "Pochybuju, že by to vytahovací plena vydržela."

"Smradlavá plenka, zlato!" Tina si ji dobírala a vyplázla na ni jazyk.

Amanda odvrátila pohled a snažila se ignorovat pocit plné pleny. Opravdu měla horší trénink na nočník než čtyřleté dítě? To ona seděla na té dětštější sedačce taky. Dělal to z ní dítě? Ne, odmítala si připustit, že je dítě. Pořád byla dospělá, jen malá dospělá, která měla trochu problémy dojít na nočník a tak trochu potřebovala pleny. Močový měchýř se jí uvolnil a ona cítila, jak jí přední strana plenky ztěžkla a zteplala.

Vědci byli dychtiví dělat své testy, jakmile se o půl hodiny později dostali do laboratoře, takže Amanda neměla ani čas si vyměnit plenku, než do ní začali šťouchat a šťouchat svými přístroji a nenuceně komentovat, jak je zdravá, když dělá v plence takový nepořádek.

Aby byl celý scénář ještě ponižující, musela se Amanda během vyšetření znovu vykakat, a protože v okolí nebyl nočník, byla nucena udělat další nepořádek do pleny uprostřed pěti nebo šesti náhodných cizích lidí. Než ji vědec odnesl zpátky k Mabel do čekárny, už nutně potřebovala přebalit.

"Uff!" "Ty fakt smrdíš, víš to?" řekla Mabel a držela Amandu na délku paže.

Položila ji na zem a rozbila přebalovací podložku na stole uprostřed čekárny.

"Nemůžeš jít aspoň do koupelny!?" Amanda se zeptala

"Je mnohem jednodušší to udělat prostě tady." Mabel řekla

"Ne." Amanda si založila ruce v bok.

"Chceš zůstat v té své pokakané, uslintané plence?"

Amanda vylezla na stůl a nechala Mabel, aby ji přebalila. Viděla, jak se recepční a další dva muži v čekárně podívali jejím směrem a pak rychle sklopili zrak a snažili se nevypřsknout smíchy. Muž, který byl nejbližší, se posunul o pár míst dál, zřejmě aby se zbavil jejího zápachu.

"Mabel." Vědec řekl a gestem ji vyzval, aby šla s ním dozadu.

"Vteřinku." Mabel řekla a dokončila Amandinu výměnu plenek. Poplácala ji po čisté plence.

"Buď hodná, než se vrátí maminka, ano?" Řekla Amandě a Tině a vrátila se za vědcem.

"Tak se nejdřív zeptám, jestli jste si na ní něčeho všimly." "Neobvyklé chování, zvláštní sklony a tak?" zeptal se vědec.

"Byla vzpurná, ale já jsem ji ukázňovala a zdá se, že to přijímá."

Vědec přikývl.

"No, zdá se, že je ve výborném zdravotním stavu a všechno ostatní je v pořádku. Máte nějaké otázky?" Zeptal se. Mabel přikývla.

"Ano, vlastně jen jednu. Všimla jsem si, že moje prsa mají, ehm, no, začínám zase kojít. Začalo se to dít krátce poté, co jsem si ji přinesla domů."

"To ty jsi zmenšila Amandu, že?"

"Ano."

"Tak to to vysvětluje. Tvé tělo se prostě přizpůsobuje péči o nové dítě."

"Moje nové dítě!?" Mabel se zeptala

"Všechno to bylo ve smlouvě, kterou jsi podepsala." Vědec řekl: "Smršťovací paprsek působí jak na toho, kdo ho používá, tak na toho, na kom je použit. Osoba, na které je použit, se samozřejmě zmenší. Ale osoba, která ho používá, začne cítit potřebu tu osobu vychovávat. Její tělo se také přizpůsobí. Připravujete se na kojení svého nového dítěte."

"Nečetla jsi smlouvu, než jsi ji podepsala?" zamračil se.

"Ne..." Mabel řekla.

"Zdá se, že se to stává často." Vědec vykulil oči: "Teď jsi povinna hrát Amandě roli matky, dokud společnost neřekne jinak. To znamená držet ji v plenkách, chovat se k ní jako k dítěti, kojít ji na příkrm z láhve a příležitostně dávat dětskou stravu, a tak dále a tak dále. Veškeré podrobnosti si můžeš přečíst ve smlouvě."

Mabel se usmála: "Uff, a to jsem si myslela, že mi řekneš, že mám dělat něco jiného. To by neměl být problém."

Amanda si na plenky zvykla mnohem rychleji, než by si přála. Její střeva byla ještě drobnější a slabší než předtím. Už se jí nedostávalo žádného varování, než se počurala, a málokdy se dostala včas na tréninkový nočník, aby se vykakala. Došlo to tak daleko, že kdykoli Mabel viděla Amandu, jak se dere k nočníku, automaticky se začala připravovat na výměnu plenky. Amanda to nesnášela, protože věděla, že Mabel ráda vidí, jak se jí to znovu a znovu nedaří, ale nevzdávala se. Odmítala, aby se z ní stalo dítě, které špiní plenky.

Na druhou stranu Tina dělala v učení na nočník mílové kroky. Mabel ji prohlásila za připravenou na plenky krátce poté, co Amandu vrátila zpátky do plenek, což starší holčičce velmi záviděla. Stačilo jí, aby zrudla vzteky pokaždé, když Tina nenuceně přistoupila k nočníku a šla na něj, aniž by hrozilo, že bude potřebovat vytahovací kalhotky.

Bylo to pár týdnů po nasazení plných plenek, když se Mabel náhodně zmínila, když se chystala vyměnit Amandě plenu: "Mimochodem, jsi připravená na dnešní večírek?" "Ano," odpověděla.

"Párty?" Amanda se zeptala, protože si byla jistá, že ať už to bylo cokoli, Mabel se jí o tom předtím zcela záměrně nezmínila.

"Pamatuješ na každoroční letní večírek?" "Pro kancelář?" zeptala se Mabel.

"Aha." Amanda si vzpomněla. Ale to bylo koncem července, tak dlouho už to upřímně nebylo, že ne?

"Já, ehm, myslím, že to vynechám." Řekla.

"Všichni zaměstnanci se musí zúčastnit!" Mabel řekla: "Kromě toho, přece si nemyslíš, že tě upřímně nechám bez dozoru, že ne?"

"Ale o mě se přece může postarat chůva!" Amanda řekla

"Půjdeš a to je konečná." "Pojď, převlékneme tě do čisté pleny a něčeho hezčího," řekla Mabel přísně.

O pět minut později měla Amanda na sobě čerstvou plenku a krátké našasené dětské šatičky. Všimla si, že Mabel vybrala něco, na čem by byla jasně vidět plenka, kterou měla na sobě.

"Nemůžu si vzít něco, co mi zakryje plenku? Prosím?" Amanda se zeptala a vzpomněla si, jak se naposledy v kanceláři všichni dívali, jak se počůrává. Kdyby se zaneřádila, bylo by dost zřejmé, čím plenka zapáchá. Kdyby ji zakryla, mohla by to připsat Tině.

"Nejlepší bude nechat tě takhle, aby se ti plínky snadno měnily." Mabel řekla, i když Amanda věděla, že chce, aby všichni viděli, jak moc Amanda plenky potřebuje. Než mohla Amanda dál protestovat, Mabel ji zvedla a odnesla do auta.

Než dorazily na místo, byla oslava v plném proudu, Mabel nesla Amandu v jedné ruce a Tinu v druhé. Uprostřed místnosti byla rozestavěná ohrádka a v ní už byli dva kluci, oba dost mladí. Byli velcí asi jako Amanda, oba zjevně miminka. Mabel šla rovnou k ohrádce.

"Amando, chci, aby ses seznámila s Jamesem a Jeremym." Řekla a gestem ukázala na každého z obou chlapců: "Jsou to Toniina dvojčata a jsou asi o rok a půl mladší než Tina. Jsou to také jedni z Tininých kamarádů na hraní a teď jsou to i tvoji kamarádi."

"Počkej, prosím tě, nedávej mě tam s těmi dětmi! Já nejsem dítě!" Amanda žadonila a bála se, jak bude vypadat před všemi, se kterými pracovala.

"Rozhodně máš správnou velikost na to, abys byla miminko." Mabel řekla a posadila ji do ohrádky. Amanda vyskočila a rozběhla se k okraji ohrádky. Začala se snažit vyskočit, aby se chytila vršku, ale ten byl těsně mimo její dosah.

"Vidíš? Říkala jsem ti, že nosí plenky." Ozval se za ní Tinin hlas. Amanda se otočila a uviděla tři děti, jak na ni zírají a pochechtávají se. Uvědomila si, že tím, jak vyskočila, aby se pokusila chytit tyč, jim poskytla dokonalý výhled na svou plenu.

"Je jako dospělá, až na to, že je mimino!" "To je pořád mimino?" zeptal se James.

"Já... já jenom trénuju, že budu chvíli mimino!" Amanda řekla: "Já jen nosím plenky, protože... ehm... to nosí miminka! Vlastně jsem naučená chodit na nočník!"

"Naše sestřenice nosí tyhle pleny! On do nich kaká, takže ty do nich musíš kakat taky!" Jeremy se zachichotal

"Dneska ráno udělala do plenky obrovský bobek!" Tina se zachichotala

Amanda se otočila a snažila se nevnímat děti, které kolem ní štěbetaly. Bolestně si uvědomovala, že kromě jejich rozhovorů je tématem spousty dalších ona. Mabel si volně povídala o tom, jak Amanda používá plenky a jak si oblíbila dětskou léčbu. Pár jejích spolupracovníků k ní přistoupilo a pozdravilo ji, ale Amanda z jejich očí poznala, že si ji chtějí jen zblízka prohlédnout v plenkách.

Amanda měla pocit, že si alespoň trochu zachovává důstojnost tím, že mluví jako dospělá. První hodinu večírku se prostě snažila chovat jako každý jiný dospělý člověk, jen náhodou byla zavřená v ohrádce a zpod sukně jí vykukovala plenka. Bloumala po ohrádce, když si všimla, že Jeremy dřepí a vrní. Protože žila s Tinou už měsíc, věděla, co ten pohyb znamená.

"Ne, Jeremy, ne..."

Pffft! Jeremy si tiše prdl a plenka mu klesla. Amanda se chytila za nos. Zdálo se, že ostatní děti si toho nevšimly. Zřejmě byly na ten zápach zvyklé. Dospělí, kteří byli nejbližší ohrádce, si to však uvědomili a jejich oči se zaměřily přímo na Amandinu plenu. Amanda nevěděla, jestli se má zlobit, nebo se stydět za to, že jejich první domněnka byla, že to byla ona, kdo se pokadil do plenky.

Naproti postýlce si dřepnul i James a Amanda sledovala, jak se mu plenka prověšuje. S úlevou si povzdechla. Alespoň ve srovnání s těmi dětmi nebyl její trénink na nočník...

Pffft! Amanda vypustila tichý prd a cítila, jak se jí posunují střeva. Za ten měsíc v plenkách si na ten pocit už zvykla, věděla, co se chystá udělat.

"Prosím, teď ne!" Amanda zasténala a zdvojnásobila se. Sevřela zadek, přitiskla si ruku na zadní stranu pleny a přitiskla kolena k sobě, aby se to pokusila zastavit. Nechtěla se stát pokaděnou plenkou číslo tři v ohrádce. Jen to musela ještě chvíli vydržet, než...

Blort! Do plenky jí spadlo něco teplého a mazlavého. Doufala, že si toho žádné z dětí nevšimne. Nebýt jejího dramatického nočníkového tance, nejspíš by si toho nevšimly.

"Hej, podívejte, Amanda si kaká do plínky!" Jeremy zavolal

"To ne!" Amanda trvala na svém a snažila se znovu ovládnout. Šplouch! Tentokrát její plenku zaplnila velká hmota. Děti se zachichotaly.

"Udělal jsi bobek! Udělala jsi bobek!" James skandoval, zatímco Amanda plnila plenku. Tina a Jeremy se přidali. Dospělí kolem nich si začali všimnout aktivity v ohrádce. Bylo jim celkem jasné, co Amanda dělá.

"Páni." Někdo nevěřičně řekl.

"Nemůžu uvěřit, že to opravdu udělala." Někdo další se zachichotal

"Mabel! Toni!" Někdo zavolal

Mabel a Toni prošly davem.

"Fuj, tady to smrdí, jako bych potřebovala vyměnit nějaké pleny." Mabel řekla a rozfoukala vzduch. Okamžitě šla k Amandě a stáhla jí plenu.

"Jo, nutně ji potřebuje." Mabel to řekla dost nahlas, aby to slyšela celá místnost. Amanda se začervenala.

"Moji kluci taky." Toni řekla

"Mami, já potřebuju na nočník!" Tina zamávala rukama. Mabel si stáhla vytahovací kalhotky.

"To rozhodně potřebuješ." Mabel řekla: "Celou noc jsi měla vytahovací kalhotky úplně čisté! Vlastně si myslím, že už jsi možná připravená na velké dětské kalhoty!"

Pro Amandu to nemohl být ponižující scénář. Tina seděla na tréninkovém nočníku postaveném v koupelně, zatímco Amandu odnesli do kuchyně, aby jí vyměnili plenku s oběma dětmi. Jediné štěstí bylo, že kromě nich byla kuchyně prázdná, takže přebalování nikdo neviděl.

"Mami, ona nám řekla, že už je velká holka a že nepotřebuje pleny!" řekla Amanda. Jeremy se vyprsil, zatímco Toni rozkládala přebalovací potřeby.

"Opravdu? No, myslím, že se v tom rozhodně mýlila." Mabel řekla

"Jo, udělala si do plenky velký bobek!" James řekl

Amanda byla celou dobu rudá jako řepa, zatímco Mabel jí utírala zadek. Když Mabel končila s přebalováním, Amandě zakručelo v břiše.

To, že má Amanda malý žaludek, znamenalo, že byla plná už po pěti minutách jídla, ale stejně rychle mohla dostat hlad. Právě teď měla hlad.

"Mám hlad!" Řekla Mabel.

"Může to počkat?" Mabel se zeptala.

"Ne, já mám opravdu hlad!" Amanda znovu řekla a kopala a mlátila Mabel do rukou. Mabel se podívala na Toniho.

"Máš nějaký přípravek? Musí být na pravé dětské stravě."

Toni zavrtěla hlavou: "Promiň, ale tu dvojčata přestala pít už před několika měsíci. Můžu ale zaběhnout do obchodu, kdyby to opravdu potřebovala."

"Já chci jídlo TEĎ!" Amanda se rozkřičela. Mabel ji poplácala po hlavě.

"To je v pořádku, myslím, že pro ni mám jednu možnost." Mabel řekla a rozepnula si košili: "Od té doby, co Tina přešla na pevnou stravu, mi chybělo dítě, které bych mohla krmit. Nevím ale, jestli z toho bude Amanda nadšená."

"Je mi jedno, co to bude, jen mě nakrm!"

"Dobře." Mabel se zachichotala. Rozepnula si podprsenku a nechala vykouknout svá dvě bujná ňadra. Amanda to nechápala.

"Co to děláš? To není jídlo!" Řekla.

"Zkus si cucat bradavku." Toni navrhla.

Amanda šokovaně zírala: "Kojit!?! Ty chceš, abych kojila!?! Je mi devatenáct let! Přece nebudu pít tvoje mateřské mléko jako mimino!"

"Jako že nebudeš čůrat do plenek? Jako že nebudeš kakat do plenek?" "Ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne. Mabel se zeptala: "Právě jsem tě přebalovala z jedné z nejsmradlavějších plenek, s jakými jsem kdy měla co do činění."

"To jenom proto, že mě nenecháš používat nočník!"

"Aha?" Mabel se zeptala, protože vycítila příležitost: "Tak co třeba tohle: Zítra ti dovolím nosit velké dětské spodní prádlo. Když zůstaneš celý den úplně suchý, dovolím ti přejít zpátky na vytahovací kalhotky. Ale jestli se ti stane jen malá nehoda, tak... tak se na to podíváme... nakrmím tě nacpanými sušenými švestkami a pak tě vezmu do parku jen v plence."

"Já... ehm..." Amanda si tou dohodou vlastně nebyla moc jistá. Dobře věděla, že její trénink na nočník se z neustálého nošení a používání plenek snížil přinejmenším na úroveň batolete. Ale její hrdost nehodlala dopustit, aby ji Mabel takhle přemohla.

"Platí." Amanda řekla, v hlase jí zazněl záchvěv neklidu. Mabel se uchechtla.

"Tak dobře. Teď je čas na krmení, zlato."

"Co...?" Amanda téměř zapomněla, že před ní visí Mabelina prsa. Znovu jí zakručelo v břiše.

"Už jsem ti říkala, že v žádném případě ne- mmmph!"

Mabel vzala Amandu za hlavu a přitiskla si ji na hrud'. Amanda měla najednou jedno Mabelino ňadro v puse.

"Mmmph! Mmm!" Amanda se snažila vymanit, ale Mabel ji držela. Ve snaze mluvit omylem sála. Ústa jí naplnilo teplé mléko.

"Mmmph..." Zamumlala a cítila, jak jí stéká do krku. Když dostala trochu, jen jí ještě víc rozbolel hladový žaludek.

No, když nemám na výběr, tak se asi můžu napít... pomyslela si Amanda a sála. Vlastně to chutnalo docela dobře...

Amanda rychle vysála jedno a pak druhé Mabelino ňadro. Teprve když byla skoro hotová s druhým prsem, koutkem oka si všimla, že už není v kuchyni. Byli tam lidé, kteří ji pozorovali. Hodně lidí.

Mabel ji odnesla zpátky do hlavní místnosti, protože věděla, že je příliš soustředěná na krmení, než aby si toho všimla! Amanda šokovaně zírala a pak si rychle začala utírat mléko z brady. Místnost se naplnila smíchem.

"Aww, to je roztomilé!" Někdo to komentoval

"Je to hladové děťátko, že?"

"Chceš si ji pochovat?" Mabel se zeptala a podržela Amandu.

"Cože!?! Ne! Mám na sobě jenom plenku!" Amanda protestovala a kroutila se, zatímco ji Mabel podávala nejbližšímu nataženému páru rukou. Něco jí strčili do úst.

"Mmph?" Amanda se zmateně zeptala a pokusně cucala tu věc v ústech. Bylo to docela příjemné, až na to, že to vypadalo hladce a mělo to nějaký zvláštní tvar. Trvalo jí skoro deset vteřin, než si uvědomila, že cucá dudlík. Vyplivla ho zpátky.

"Myslím, že se jí to líbí!" Mabel dudlík chytila dřív, než stačil spadnout na zem, a dala ho do tašky na pleny, kterou držela v ruce. Amanda mohla jen hádat, čí taška na pleny to byla.

"Líbí se ti tvoje nová taška na pleny?" "Rich si myslel, že má pro tebe perfektní barvu," zeptala se Mabel, když viděla Amandiny oči.

"Je hloupá a já nejsem dítě a nepotřebuju pleny!" "To je hloupost," odpověděla Mabel. Amanda se vykrucovala, když ji předávali dalšímu páru rukou. Někdo jí před obličejem zatřásl dětským chrastítkem.

Kolik dětských věcí mi lidé dávají, uvažovala Amanda. Natáhla krk, aby se pokusila vidět, a zkoprněla. Téměř každý v místnosti držel v ruce nějakou dětskou hračku nebo dětské oblečení či pleny. Všichni vypadali zhruba stejně velcí jako ona.

"Ale prosím tě, ne..." Amanda se znovu rozkřikla, když jí podávali ruku.

Večírek se rychle měnil v Amandinu dětskou oslavu. Několik jejích spolupracovníků zřejmě zašlo do nedalekých obchodů a nakoupilo pro ni dárky. Vypadalo to, že se na ni valí nekonečná zásoba plenek, dudlíků, dětského oblečení a dalších plenek.

"Promiň, ale měla jsem stejný nápad jako všichni ostatní a koupila jsem jí plenky. Vypadalo to, že je teď opravdu potřebuje." Ted řekl, jakmile se Amanda dostala do jeho náruče. Podal Mabel balíček. Mabel se zasmála.

"No, plínek určitě potřebuje spoustu, ale tohle jsou tréninkové kalhoty!"

"Není to tak?" Ted se zeptal

"Ale ona zdaleka nepotřebuje tréninkové kalhoty." "Ale myslím, že je Tina dobře využije." Mabel se usmála.

"Ta je tak rozkošná!" "Používá plenky často?" zeptala se další pracovnice Joan a vzala si od Teda Amandu.

"Potřebuje nejméně pět nebo šestkrát denně vyměnit." Mabel řekla

"Vážně? Takže ona už nikdy nedojde na nočník?" Joan řekla

"Já tě slyším!" Amanda křičela. Všichni ji ignorovali. Stejně dobře mohla být rozjiveným plačícím nebo brebentícím dítětem. Najednou se jí stáhl pásek pleny.

"Hej! Nech toho!" Dožadovala se toho, zatímco Joan kontrolovala její plenku. Kopala a kroutila se, ale neměla žádnou páku a Joan ji snadno přidržela jednou rukou a podívala se jí do zadní části plenky.

"No, vypadá to, že je pořád čistá!" Joan prohlásila

"Dlouho už nebude." Mabel ji ujistila, když ji Joan předala dalšímu člověku v řadě.

Amanda se kroutila, tlačila a kopala, jak dlouho mohla, ale její ruce byly tak malé, že sotva zvedly půl kila vší silou. Nezmohla se na nic víc než na pár jemných plácnutí. Dokázala však dělat pořádný hluk a křičet z plných plic, dokud se lidé alespoň nepodívali jejím směrem. Tedy až do chvíle, kdy Mabel využila její doširoka otevřené pusy a strčila jí do ní dudlík.

"Mmph!" Řekla a snažila se dudlík vyplivnout jako vždycky, ale tenhle jí v puse uvízl. Jediné, co dělala, bylo, že ho cucala silněji.

"Nejlepší dárek na světě." Mabel řekla: "Řemínek na dudlík, proč mě to nenapadlo dřív? Díky, Charlie."

Pásek na dudlík!?! Amanda se drápala na pásek na tváři, ale nemohla ho sundat. Po zbytek večírku byla nucena cucat dudlík, protože si ji předávali z jedné rukou do druhé.

Amanda se snažila udržet si svůj vzdor, ale zanedlouho byla z kroucení a boje unavená a nechala se bez odporu předávat. Dudlík v ústech jí nepomáhal, stejně jako fakt, že během následujících dvou hodin potřebovala ještě třikrát vyměnit plenku. Mabel ji s radostí přebalovala na podlaze uprostřed místnosti na nové přebalovací podložce, aby ji všichni viděli.

Nakonec, po téměř čtyřech ponižujících hodinách chování, krmení a přebalování před zraky spolupracovníků, Amandu odnesli zpátky do auta jen v tlusté plence, Tina šla za ní.

Druhý den ráno Amanda nechala Mabel, aby jí vyměnila plenku a nakrmila ji lahví, zatímco se snažila zapomenout na předchozí noc. Opravdu pro ni právě uspořádala dětskou oslavu? Nechtěla to, ale věděla, že se v očích většiny spolupracovníků snížila na status miminka.

"Jsi připravená na sázku?" Mabel se zeptala, když Amandu spouštěla z její nové vysoké židličky. Byl to jeden z větších dáreků z večírku.

"Sázka?" Amanda se zeptala

"Sázka, kterou jsme uzavřeli včera na večírku. Neříkej mi, že jsi na to upřímně zapomněla?"

"No jasně." Amanda řekla. Měla vydržet jeden den, aniž by se pokakala. Nebo je počůrat. Bylo to vůbec možné? Podívala se na kbelík na pleny. Byly tam všechny její použité pleny, že?

"Takže..." Mabel postavila před Amandu tréninkový nočník: "Kdykoli budeš potřebovat, můžeš jít do nočníku jako velká holka." Mabel se usmála.

"Hmm..." Amanda chtěla z dohody vycouvat, ale věděla, že by to Mabel nepřijala. Mabel už jí stahovala plenu a házela ji na tréninkový nočník.

Už je to tak dlouho, co Amanda seděla na záchodě, že skoro zapomněla, jaké to je. Pokusila se něco vytlačit. Nic se nedělo. Zkusila to znovu, vrávorala a posouvala se na nočníku. Pořád nic. Zkoušela to dál, snažila se uvolnit a něco vytlačit, věděla, že nejspíš musí jít, ale nakonec se jí podařilo jen malé kapnutí. Vstala.

Mabel se podívala do tréninkového nočníku.

"Jsi si jistá, že to je všechno, co potřebuješ, abys mohla jít, zlato?" "Myslela bych si, že po tom včerejším jídle budeš potřebovat kakat docela dost." Zeptala se.

"Ne, jsem v pohodě!" Amanda řekla. Její důvěra ve schopnost to udržet se blížila dnu, ale předpokládala, že dostane alespoň malé varování, než se počůrá. Pak by byla schopná jít, a kdyby jí trochu vyteklo, no, uschlo by to a Mabel by se to nemusela dozvědět.

"Fajn." Mabel jí podala spodní prádlo, aby si do něj mohla stoupnout.

Po několika měsících strávených v plenkách 24 hodin denně se Amanda cítila ve spodním prádle opravdu zvláště. Při chůzi musela tlačit nohy k sobě, místo aby je roztahovala a batolila se, jak byla zvyklá.

Amanda zamířila k dětskému pokoji, kde byla Tina. Ačkoli si to nechtěla připustit, chtěla batoleti pro jednou ukázat, že pleny nepotřebuje. To Tina měla na sobě vytahovací kalhotky a ona byla ve spodním prádle.

"Jak se cítíš v plenkách?" "Ano," odpověděla. Amanda se zeptala poněkud nepříjemně, jakmile vstoupila do

Tina zvedla oči a vyplázla jazyk: "Hm. Maminka mi brzy koupí velké holčičí spodní prádlo."

"Jo? No, do té doby budeš muset nosit pleny jako smradlavé, špinavé... pleny... dítě..."

Amanda se zarazila, když si uvědomila, že se jí v rozkroku rozlévá teplo. Splnil se jí sen! Najednou ze sebe vypustila největší mokřý prd, jaký kdy slyšela, a začala tlačit nepořádek do svého dříve čistě bílého spodního prádla.

"Ne!" Amanda se horečně snažila přijít na to, jak přestat. Vždyť ani necítila, jak jí to jde! Amanda se snažila přestat, ale střeva se jí stahovala, dokud nebyla prázdná a ona neměla ve spodním prádle obrovský nepořádek. Podívala se na Tinu, která se ušklíbala.

"Počkej, vydrž!" Amanda řekla: "Prosím tě, neříkej to mámě! Já se o to postarám a..."

"Mami, Amanda si zaneřádila spodní kalhotky!" Tina křičela z plných plic. Amanda se zavrtěla. Ve dveřích se objevila Mabel a podívala se na Amandu. Popadla plenu a přelepila ji přes spodní prádlo, aby jí nekapalo na koberec.

"Byla to jen nehoda!" Amanda automaticky řekla

"Nevydržela jsi to ani deset minut, slečno, co jsem se naučila chodit na nočník." Mabel zkřížila ruce

"Ale..."

Mabel si Amandu přehodila na klín. Mlask!

"Počkej, takhle jsem to nemyslela!" Amanda se rozplakala. Plácni! Plácni! Už jí začínal pálit zadek.

Mabel se odmlčela: "Jestli jsi to tak nemyslela, tak v rámci sázky sníš ty sušené švestky jako hodná holka?"

"Hm..."

Mlask! Mabel jí dala mimořádně tvrdý pohlavek.

"Ano! Ano, udělám to!" Amanda kvílela

Mabel měla připravenou vysokou židli s několika sklenicemi sušených švestek. Očividně nečekala, že by Amanda měla šanci. Posadila Amandu stále ještě ve špinavém spodním prádle v plence a držela Amandě před obličejem lžici sušených švestek. Amanda ji zhltna a otevřela ústa pro další.

V touze vyhnout se výprasku Amanda polykala všechny sušené švestky, aby se Mabel zavděčila. Nepřemýšlela o tom, kolik toho jí, dokud ji nezačal opravdu bolet žaludek.

"Fuj, Mabel?" "Jsem plná, už jsem snědla dost sušených švestek?" zeptala se a zírala na lžici fialové kaše, která se jí vznášela před ústy.

Vzhlédla a uviděla, jak se Mabel k jejímu překvapení usmívá.

"Právě jsi snědla čtyři sklenice sušených švestek." Mabel řekla: "Myslím, že to stačí."

"Čtyři?!" Amandě se najednou ještě víc nafoukl žaludek. Obvykle jí k nasycení stačily dvě sklenice dětské výživy!

"Teď tě připravíme." Mabel se rychle pohnula. Věděla, že má jen tolik času, než švestky začnou účinkovat, a chtěla mít Amandu v parku, až se to stane.

"Rychle, Tino, běž nahoru a vezmi sestře dvě pleny. Budeme jí dávat dvojitě pleny."

"Dvojitě pleny?" "Opravdu potřebuje dvě?" zeptala se Tina.

"Jen počkej, až uvidíš, co udělají sušené švestky s trávicím systémem holčičky." Mabel s jiskrou v oku řekla: "Z Amandy se stane stroj na plnění plenek. Jestli ji nebudeme často přebalovat, dvě jí nebudou stačit."

Trvalo deset minut, než všechno připravili a Amandu naložili do kočárku. Jak slíbila, Amanda měla na sobě jen dvě pleny. Tina šla vedle kočárku.

"Ještě pořád není pokakaná!" Tina se znovu podívala na Amandinu plenu.

"Mezi tím, kdy sní švestky, a tím, kdy se z ní vykakají, je prodleva." Mabel vysvětlila: "Není to ale dlouho. Sleduj ji dál a řekni mi, až se vykaká. A je to tady."

Mabel tlačila kočárek vchodem do parku. Zkontrolovala hodinky. Dvacet minut. Už to nebude dlouho trvat, Amandině drobné trávicí soustavě netrvalo moc dlouho, než věci prošly. Pomohla Amandě z kočárku, poplácala ji po zadečku a poslala ji směrem k dětskému hřišti.

"Bavte se." Řekla

"Jo." Amanda vykulila oči

Amanda si oběma rukama zakrývala prsa, zatímco udělala dva velké vrávoravé kroky od kočárku. Pár lidí se náhodně podívalo jejím směrem a pak se zastavili a zírali. Amanda se je snažila ignorovat a v tlusté plence se dál kymácela směrem k parku. Myslela si, že se před všemi těmi lidmi, kteří ji pozorovali, bude moci schovat na skluzavce nebo tak něco.

Pfff! Najednou jí to došlo. Amanda dostala možná vteřinové varování a pak už horké, mazlavé hovínko zaplnilo sedátko její pleny.

"Mami, Amanda se pokadila do plínky!" Tina zařvala z plných plic a přitáhla pozornost velké části parku. Lidé si začali ukazovat a chichotat se.

"Vidíš, říkala jsem ti, že sušené švestky fungují." Mabel zvedla Amandu a položila ji na přebalovací podložku, kterou už měla připravenou na lavičce v parku. Bylo to tak metodické, že Amanda sotva stačila zaregistrovat událost, než byla zpátky na trávě a kolem pasu měla omotané další dvě čisté pleny. Lidé se smáli a začali vytahovat telefony, aby si ji vyfotili. Amanda se je snažila ignorovat a batolila se směrem k dětskému hřišti.

Blort! Sotva došla k pískovišti, ucítila, jak si mohutně prdla do plenky. Strčila si do plenky něco pevného a kašovitého.

"Mami, Amanda se zase pokakala!" Tina křičela

"Zase!?! " Amanda se zeptala a beznadějně se snažila zabránit tomu, aby se nepokakala. Když se jí to nepodařilo a plenka se jí naplnila, udělala další nejlepší věc a odbelhala se k Mabel, aby jí vyměnila další plenku.

Mabel nelhala, když říkala, že sušené švestky dokážou z holčičky udělat stroj na plnění plenek. Následující tři hodiny běhala Amanda každých patnáct minut za Mabel a potřebovala vyměnit další plenku. Mabel se samozřejmě neobtěžovala poskytnout jí soukromí, místo toho ji přebalovala na lavičce uprostřed parku, aby ji všichni viděli.

Byl to nejtrapnější zážitek Amandina života, obvykle sotva došla na hřiště, než se jí střeva opět uvolnila a poslala ji s plenou svěšenou za sebou batolit se zpátky k Mabel. Miniaturní puberťačka stačila k tomu, aby přitáhla docela dost pohledů, miniaturní puberťačka, která měla na sobě jen plenu a špinila ji, stačila k tomu, aby kolem lavičky v parku přitáhla dav čumilů, kteří si Amandu při přebalování fotili.

Amanda se pořád snažila vymyslet důvody, proč musí odejít a jít domů, aby mohla zbytek švestek dostat z těla v soukromí u Mabel doma, ale Mabel myslela na všechno. Měla s sebou náplast, aby se postarala o Amandinu drobnou ránu, o kterou se Amanda bála, že se jí zanítí, klíče, aby dokázala, že zamkla dům, a dokonce i deštník na dešťový mrak, který Amanda údajně viděla. Amanda čím dál zoufaleji hledala důvody, proč odejít, když dostala čtvrtou, pátou a šestou výměnu plenek.

"Nedocházejí ti pleny? Nepotřebujeme jít domů pro další? Nechci mít opruzeniny." Amanda se zeptala Tiny těsně po přebalení číslo šest.

"Ne." Mabel otevřela tašku s plenkami a držela v ruce další dva plné balíky plenek "Ale už jsi jeden balík prošla." Řekla to dostatečně nahlas, aby to slyšeli všichni v okolí. Několik lidí se nad tím číslem ušklíblo.

Amanda se začervenala a zkusila to znovu.

"Ale my už musíme jít!" "Mám, ehm, hlad!" řekla Amanda.

Amanda si pomyslela, že ji Mabel bude muset vzít domů, aby si udělala jídlo. Sotva to vyslovila, Amanda si vzpomněla, že i když Mabel nemá žádné umělé mléko, může ji nakrmit. Mabel se ušklíbla. S každou další větou se Amandě dařilo zhoršovat si situaci.

"Tak dobře, zlato." Řekla.

"Počkej, ne, vlastně nemám hlad!" Amanda se snažila, ale Mabel už jí rozepínala košili.

"Ale vždyť jsi právě řekla, že chceš jíst." Mabel zvedla Amandu, než stačila utéct. Amanda se podívala na svá prsa. Po bradě jí začaly bezděčně stékat sliny. I když to jedna její část nenáviděla, druhá netoužila po ničem jiném než po teplém mléku v bříšku. Věděla, že by nedokázala odolat.

"Prosím, Mabel..." žadonila a při řeči slintala ještě víc "Nedělej to na veřejnosti... i láhev by byla... mmm..."

Mabel ji přitiskla k prsu a Amanda se zmocnila úst a dychtivě sála. Věděla, že to celé zaznamenávají kamery.

Amanda skončila s krmením, jak nejrychleji mohla, a spěšně se snažila otřít si bradu od mléka a slin, zatímco Mabel si ji položila na koleno. Podle blesků fotoaparátů poznala, že si někteří lidé vyfotili její rozcuchaný obličej.

Mabel jí prudce odskočila od kolena.

"Ach!" Amanda překvapeně vyjekla, když vyletěla do vzduchu. Pak se vrátila zpátky na zem. Pffff!
Zadní část plenky se jí prohnula a zacuchala.

"Cože?"

Mabel se znovu odrazila kolenem. Křup! Faart! Tentokrát se pod ní Amandina plenka zmačkala. Bylo to, jako by vyklepávala peníze z prasátka.

"Nech toho!" Amanda mávla rukama. Mabel ji ignorovala a udělala to ještě jednou. Mačkání!
Šplouch!

"Jak to?" Zeptala se někoho za Amandou.

"Perfektní!" Ozval se hlas. Amanda natočila krk a uviděla někoho s draze vypadajícím fotoaparátem, jak ji fotí. Na tričku měl přes celou přední stranu nápis MIDDLEBURY TIMES.

"Nejsi nadšená? Dostaneš se do novin!" Mabel řekla a pro změnu si lehla na Amandina záda.

"Buď zticha." Amanda zamumlala

Když Amanda konečně utekla, batolila se směrem k hřišti vedle dětského hřiště v naději, že ji uvidí méně lidí. Před ní se postavil asi šesti nebo sedmiletý chlapec, po jehož boku stáli tři kamarádi.

"Promiňte, tady si můžou hrát jen velké děti." "Děti si musí hrát támhle na pískovišti," řekl chlapec.

Amandě bylo hraní celkem jedno, ale nechtěla, aby jí nějaké náhodné dítě říkalo, co má dělat.

"Ale ty máš na sobě vytahovací kalhotky!" Amanda protestovala.

"Jo, což znamená, že si na rozdíl od tebe nekakám do kalhot." Chlapec řekl a ostatní děti se rozesmály.

"Já to nedělám!" Amanda řekla. Děti vyprskly smíchy. Amanda zkřížila ruce.

"Co je na tom k smíchu?" Dožadovala se toho. To děti rozesmálo ještě víc. Sklopila oči, byly prostě nedospělé. Odbelhala se k pískovišti a posadila se na jeho okraj. Plenka se pod ní mačkala. V tu chvíli se podívala dolů a uvědomila si, čemu se děti smějí.

Amanda zírala, když uviděla svou špinavou plenu. Kdy se vykakala? Vždyť to ani necítla! Nebyl to ani jen malý nepořádek, její plenka byla hnědá, hrudkovitá a nízko prověšená.

"Mami, Amanda se zase pokadila!" "To je v pořádku," řekla. Tinin hlas křičel

Tváře jí hořely do ruda a Amanda se tiše belhala zpátky k Mabel pro další výměnu plenky.

Po téměř čtyřech hodinách neustálého špinění se Amandě konečně podařilo vydržet půl hodiny bez nepořádku v plence. Mabel to považovala za znamení, že Amanda konečně dostala všechny švestky ze sebe, a naložila ji do kočárku, aby ji odvezla domů, přičemž lidem s kamerami hojně slibovala, že se vrátí. Cestou domů se zastavila v obchodě. Nechala Tinu a Amandu počkat venku, protože každé z nich kupovala "překvapení". Amanda nebyla nadšená, ale Tina ji trčela v kočárku dokola a neměla na vybranou.

Když dorazily domů, Mabel otevřela tašku.

"Tino," řekla, "gratuluju. Ode dneška jsi oficiálně naučená na nočník."

Položila dva balíčky spodního prádla před Tinu, jejíž tvář se rozzářila.

"Super, spodní prádlo pro velké holky!" Tina řekla: "Můžu si to už obléct? Můžu? Můžu?"

"Samozřejmě." Mabel řekla. Tina se dychtivě vydala do svého pokoje. Mabel sáhla do tašky a vytáhla další balíček.

"Co se týče tebe, přinesla jsem ti další plenky, protože ti docházely." "Všimla jsem si, že v poslední době potřebuješ častěji měnit pleny." Řekla a položila je před Amandu.

Amandě se sevřelo srdce. Dívka na přední straně balíčku měla na sobě jen tlustou plenu a v puse dudlík.

"Ale no tak, nemohla bych prosím zkusit trénink na nočník?" "Já vím, že to ještě zvládnou!" žadonila.

"Třeba jak jsi to zkoušela dneska ráno?" Mabel se zeptala: "Za pár minut ses pokakala! A pak jsi potřebovala ještě tucet přebalování v parku! A nesváděj to ani na ty sušené švestky, mohla jsem jich sníst, kolik jsem chtěla, a nekakala bych bezmocně do kalhot každých patnáct minut."

"Ale já už několik měsíců nosím pleny! Samozřejmě, že jsem o něco méně naučený na nočník!" Amanda zklamaně dupla nohou. Faart! Horký, kašovitý nepořádek zaplnil zadní část její pleny. Očividně se z ní ještě nevytratily všechny sušené švestky.

"To..." začala Amanda, ale Mabel ji chytila a přehodila si ji na klín dřív, než mohla pokračovat.

"Dobře, prcku, když jsi tak naučený na nočník, tak co jsi to udělal v plence?"

Mlask!

"Byla to nehoda!"

Plácní! Plácní! Plácní!

Amanda měla zadek rudý a štípal ji, ještě než dokončila větu. Zakňourala.

"Dobře, vykakala jsem se!" Řekla tiše

Mlask!

"Kde jsi kakala? Do nočníku?"

"Vykadila jsem se do plenky!" Amanda se zkroutila a řekla

"Řekni to jako holčička." Mabel řekla

"Cože?" Amanda se zeptala. Mlask! "Au!"

"Umí děti mluvit srozumitelně?" Mabel se zeptala. Mlask!

"Fajn! Já jsem se vykakal do plínky!" Amanda zakňourala

"Co jsi říkala?" Zeptala se Mabel. Mlask!

"Vykadila jsem se do plínky!" Amanda křičela přes slzy

"A kdo se vykaká do plenek?" "Dělají to velké holky?" zeptala se Mabel a přerušila výprask.

"Ne..." Amanda posmrkávala: "D-děti se pokakávají do plenek."

"A co z toho děláš ty?"

"B-baby..." Amanda řekla. Mabel spokojeně přikývla.

"Vzpomeň si na to, až se mi příště budeš snažit namluvit, že jsi velká holka." "Teď si dojdi pro čistou plenu a požádej mě, abych ti ji oblékla." Řekla a rukou zmačkala Amandinu plenu.

Amanda zírala do země, zatímco šla k balíku plen. Musela vynaložit veškerou sílu, aby ho otevřela a vytáhla z něj plenu. Něčeho si všimla.

"Tyhle pleny pro mě ani nemají správnou velikost!" Amanda se zasmála. "Jsou moc malé!" stěžovala si Amanda.

Zap! Amanda si uvědomila, co řekla, hned poté, co ji zasáhl smršťovací paprsek. Plenka, kterou měla na sobě, se uvolnila a spadla jí mezi nohy. Amanda zasténala a zvedla novou plenu.

"Můžeš mi, prosím, dát novou plenu, Mabel?" Zeptala se

"Ale já myslela, že ty pleny nepotřebuješ?" Mabel řekla

Amanda se chtěla na Mabel strašně rozběhnout a začít ji mlátit a kopat, ale věděla, že kdyby to zkusila, měla by týden červený zadek. Spolkla svou hrdost.

"Ne, chodím kakat do kalhot, takže potřebuju plínky jako dítě." Řekla. Mabel vyprskla smíchy.

"Sama bych to neřekla líp." Řekla a pomohla Amandě do její nové, menší pleny.

"To mi připomíná, že bych ti měla něco ukázat." Mabel zvedla Amandu a odnesla ji po schodech do dětského pokoje. Amanda se rozhlédla kolem. Byla tam postýlka, přebalovací pult a všechny hračky rozházené kolem. Nic nebylo jinak.

"Co s tím?" Zeptala se.

"Vítej ve svém novém pokoji!" "Doufám, že ti nevadí pár věcí z ruky." Mabel se na to podívala.

Amanda se podívala z přebalovacího pultu na postýlku. Byla pravda, že poslední dobou přebalovací pult používala ona a všechno, ale... postýlka taky!?! Nebyla přece dítě! Nepotřebovala postýlku!

"Ale já jsem se v posteli měla dobře!" "Proč bych se měla měnit?" zeptala se Amanda.

"Protože Tina vyrostla z dětského pokoje. Už nepotřebuje přebalovací pult. Na druhou stranu ty se sem perfektně hodíš. Ona dostane tvou postel a ty si můžeš vzít její postýlku."

"Dobře." "Ale můžeš mi aspoň říct, za jak dlouho budu moct použít růstový paprsek sama na sebe a dostat se z toho všeho ven?" Amanda se zamračila.

"Růstový paprsek?" "Žádný růstový paprsek neexistuje, Squirt." zeptala se Mabel.

Amanda ztuhla. Růstový paprsek přece musel existovat, ne? Přece by si ji nenechali navždy jako mimino! To by nemohli! Ale když si Amanda vzpomněla na všechny své rozhovory s Mabel, uvědomila si, že o růstovém paprsku nikdy nic neřekla.

"Ale... vysoká škola! A můj život!" Amanda vyprskla.

"O všechny tyhle drobnosti se postarala smlouva." Mabel řekla: "Jsi v mé péči, dokud se nerozhodnu, a já jsem se rozhodla, že si tě nechám na dlouhou dobu."

V rohu stál tréninkový nočník. Jako by to chtěla zdůraznit, Mabel ho zvedla a hodila do koše.

"Ten už nebudeš potřebovat." Ujistila ji a při odchodu Amandu poplácala po hlavě. Amanda tam stála a šokovaně zírala. Z pleny se ozývalo tiché syčení, jak ji počůrala.

Během několika následujících týdnů začala Mabel stěhovat ze sklepa stále více Tininých dětských hraček a nábytku a měnila dětský pokoj v místnost vhodnou spíše pro novorozence než pro rok a půl staré batole. Amanda si myslela, že panenky a dětské knížky jsou špatné, ale teď, když je nahradila chrastítka a kousátka, Amandě vlastně trochu chyběly.

Jednou večer měla Mabel Amandu v Tinině starém chodítku. Bylo pro ni příliš velké, prsty u nohou se sotva dotýkala země, ale Tina se bavila tím, že kolem ní běhala dokola a vysvětlovala jí, co všechny hračky kolem ní dělají. Když viděla, že Amanda potřebuje pomoci dosáhnout na podlahu, chytila Amandu za kotníky a stáhla ji dolů. Elastická síť se roztáhla a pak vyskočila zpátky nahoru a vzala Amandu s sebou.

Amanda zachrčela a najednou se jí vybavil známý pocit. Bylo to jako tenkrát v parku, když ji Mabel hopsala na kolenou.

Blort! Její střeva se uvolnila. Okamžitě se na něj sesunula, zadeček se jí vmáčkl do špinavé pleny. Okamžitě jí bylo jasné, co udělala.

"Fuj!" "Mami, Amanda se pokakala do plínky!" Tina se odmlčela a zakryla si nos.

Tina se ještě nikdy předtím neštípala do nosu v přítomnosti špinavé pleny. Amanda hádala, že je to proto, že ji vždycky měla na sobě, nebo na ně byla zvyklá, protože všechny její dětské kamarádky byly na plenkách závislé. Teď už ale byla naučená na nočník, stejně jako všechny její kamarádky, zatímco Amanda pomalu potřebovala na zedečku víc a víc vycpávek.

Amandě se vybavila představa, jak se poprvé setkala s Tinou. Batole se jí pokakalo do plenky a Amanda si z ní kvůli tomu dělala legraci, že? Štípala ji do nosu a stěžovala si, že sdílí dům se smradlavým miminem.

"Opravdu?" Mabel se zeptala a vzhledla od přebalovacího pultu. Zachichotala se, když si uvědomila, co se právě stalo.

"Jejda, na to jsem nemyslela, než jsem vyndala chodítko. Myslím, že je opravdu důležité, abys měla plenu, když jsi v té věci, že jo?"

"Zkus se nechat chvílku hopsat nahoru a dolů a uvidíš, jestli to vydržíš!" Amanda řekla, že kope, ale nohy měla pořádně odlepené od země.

"Ráda si vymýšlíš výmluvy, proč sis zaneřádila plínku, vid'?" Mabel vykulila oči: "Kdy už konečně přijmeš, že jsi jenom dítě závislé na plenách?"

"Nejsem... počkej, co to děláš?" Amanda se zeptala, když Mabel vstala a přešla k ní.

"Trochu se s tím bavím." Mabel řekla. Stáhla Amandu dolů a pustila ji. Splart! Amanda vypustila další mokry pšouk do pleny, když slezla dolů. Tině se rozzářily oči.

"Super! Můžu to zkusit? Prosím? Prosím?" Zeptala se nadšeně, jako by Amanda byla nějaká zvláštní hračka, se kterou si může hrát. Mabel ustoupila a Tina ji stáhla dolů.

"Přestaň! Nemůžeš...!"

Tina ji pustila a Amanda se znovu odrazila. Máčkni! Braap! Amanda se znovu bezmocně zmítala. Tina se zasmála.

Tina s ní skákala znovu a znovu a pokračovala v tom ještě dlouho poté, co Amanda vyprázdnila celý obsah svých střev a močového měchýře do své nyní velmi plné pleny.

V polovině si Amanda náhle něco uvědomila. Byla úplně zvyklá na pocit, že má na zadku špinavou plenu! Nemluvě o tom, že se nemohla ani cítit! Chovala se jako opravdové miminko, zcela závislá na Mabel, která kontrolovala, jestli nepotřebuje přebalit!

"Měli bychom toho smrada přebalit, než se jí udělají opruzeniny." Mabel nakonec Amandu zachránila, i kdyby jen proto, aby jí vyměnila plenku. Amanda si nemohla pomoci, ale vydechla úlevou, že se dostává do čisté pleny. Ale jakmile byla Mabel s přebalováním hotová, vyhrnula si tričko, zvedla Amandu a přitiskla si ji k prsu. Amanda byla chvíli vděčná a pak se zděsila, když si uvědomila, že volně přijímá mateřské mléko.

Jak to mohla dopustit, aby se to takhle zhoršilo? Vždyť už se ani nebránila kojení! V žaludku jí kručelo, a ať se snažila sebevíc, nedokázala se od Mabelina prsu odtrhnout, místo toho lačně vysávala co nejvíc mléka.

"Někdo je tu hladový." Mabel řekla

Ne! Přestaň! pomyslela si Amanda horečně a ještě bolestněji než obvykle si uvědomovala, že jí po bradě stékají sliny a mléko. V hlavě se jí objevila myšlenka, že potřebuje bryndák, a okamžitě ji zahnila. Nebyla přece miminko, nebyla!

Mabel Amandě otřela obličej žínkou a postavila ji na zem. Amanda vyletěla jako raketa a co nejrychleji se batolila ke vchodovým dveřím. Potřebovala se odsud dostat dřív, než se začne chovat ještě víc jako dítě! Tina náhodou procházela chodbou.

"Ahoj!" Tina vesele řekla

Amanda dokázala myslet jen na útěk. Potřebovala se všeho zbavit. Než si uvědomila, co dělá, natáhla ruce a strčila do Tiny. Tina klopýtla o krok zpět. Amanda se znovu rozběhla. Ruka ji chytila za zápěstí a přidržela ji zpátky.

"Hej! Strkat do ní není hezké!" Tina řekla.

"Pusť mě, ty pitomče!" Amanda se zkroutila a snažila se vyprostit. Tininy oči se zúžily. Udělala to, co viděla Mabel dělat už desítkykrát, zvedla Amandu a pustila si ji břichem na klín. Obě dívky překvapilo,

jak snadno Tina Amandu zvedla, ale když o tom teď Amanda přemýšlela, mezi jejím zmenšováním a Tininým růstem byla Tina skoro dvakrát větší než ona.

"Hej, co to... ah!"

Mlask!

Tina sjela rukou na Amandinu plenku.

"Trestám tě za to, že jsi byla zlá!" Tina řekla

Plácní! Plácní!

"Au! Hej, nech toho!" Amanda se dožadovala a snažila se vymanit. Mlask! "Au!"

"Prosím, přestaň," řekla Amanda. "Teď už výprask opravdu bolel." Amanda se zeptala mnohem méně náročným hlasem. Plácnutí! "Prosím!"

Do očí se jí teď draly slzy, i když se s nimi snažila bojovat. Nemohla si pomoci, ta bolest a ponížení na ni byly příliš velké. Když už si myslela, že to nemůže být horší, ucítila, jak jí kručí v útrokách.

"Ne, teď ne!" "Právě jsem dostala změnu!" pomyslela si Amanda skrz slzy.

Její střeva neposlouchala. Pffft! Amanda se bezmocně vykakala do plenky. Tina si nestačila uvědomit, co se stalo, a zabránit tomu, aby její ruka sjela na Amandin zadek.

Mlask! Mlask!

"Eeeewww!" Tina řekla a odstrčila Amandu ze svého klína. Amanda tvrdě dopadla na podlahu na svou pomačkanou plenu. Začala plakat ještě silněji.

"Co se to tady děje?" Zeptala se Mabel a přistoupila k nim.

"Mabel, ona mě plácla!" Amanda ukázala prstem na Tinu.

"Měla k tomu dobrý důvod?" "Ne," odpověděla Mabel. Mabel se zeptala

Amanda zkoprněla, i když měla slzy na krajíčku. Tina jí teď směla naplácat?

"Strkala do mě a nadávala mi!" Tina řekla

"Dobře, dobře." Mabel řekla: "Tak popořadě, smrdí to tu, jako by někdo potřeboval vyměnit plínku."

Připomínka kašovitě pleny přiměla Amandu zdvojnásobit pláč.

"To není fér! Nejsem dítě!" Zakňourala a frustrovaně kopla nohama o zem. Mabel si nemohla pomoci, ale trochu se ušklíbala. Amanda si myslela, že se chová tak dospěle, zatímco ve skutečnosti se chovala spíš jako mimino.

"Samozřejmě že nejsi." "Teď tě dostaneme z té pokakané pleny." Mabel se na ni podívala.

Mabel si dávala pozor, aby Amandinu plenu co nejvíc kašovala na ruku, když ji zvedala, ale Amanda si toho ani nevšimla. Byla na svých plenkách zcela závislá a zcela si zvykla na pocit, že sedí ve svém nepořádku, dokud ji Mabel nepřebalí.

"Pokadila se, když jsem ji plácala, mami, můžu ji za to plácnout ještě víc?" "Ne," řekla. Tina se zeptala, zatímco Mabel vyndávala přebalovací potřeby. Mabel zavrtěla hlavou.

"Nemůžeme ji trestat za kakání. To by nebylo spravedlivé, protože to neudrží." Tina se na ni usmála.

"No dobře." Tina řekla: "Myslím, že miminka to neumějí udržet."

Amanda byla jasně rudá studem, zatímco Mabel ji položila zády na přebalovací podložku vedle čerstvé pleny a dalších přebalovacích potřeb. Právě ji k slzám přivedl batolecí výprask. Nemyslela si, že by to mohlo být ještě horší. Mabel měla jiné představy. Otočila se k Tině.

"Chceš se naučit, jak jí vyměnit plenku?" "Určitě se o ni budeš muset někdy postarat," zeptala se Mabel.

"Ne!" Amanda řekla

"Jasně!" Tina dychtivě řekla

"Dobře." Mabel řekla: "První věc, kterou musíš vědět o výměně plenky, je, že jí dítě musí mít pořád na sobě. Amanda by mohla kdykoli během přebalování začít chodit na nočník, takže musíš být připravená plenu rychle zavřít." Amanda se usmála.

Začala to předvádět Tině, která fascinovaně sledovala, jak Amandě utírají zadeček, pudrují jí a lepí jí novou plenku.

"A to je všechno." "Tohle musíš dělat pětkrát nebo šestkrát denně, aby se jí neudělaly opruzeniny, někdy i častěji." Mabel jí dala poslední pásku.

"Třeba po tom, co ji nakrmíš sušenými švestkami!" Tina se přidala

"Jo, připrav se na to, že po snědení sušených švestek ji budeš přebalovat opravdu často."

"Hm. Chtěla bych tě vidět, jak bys to vydržel po snědení tolika sušených švestek." Amanda řekla

"Chtěla bych tě vidět, jak to jednou zvládneš na nočník!" Tina se zachichotala. To Amandu rychle umlčelo.

"A teď si zkus nasadit plínku." Mabel řekla: "Přemýšlela jsem, že jí asi budeme muset začít dávat pořád dvojitou plenu."

"Pořád!?! " Amanda se zděšeně zeptala a vzpomněla si, jak těžké bylo chodit v parku.

"Poslední dobou jsi strašně moc mokrá." Mabel řekla: "Dobrá zpráva pro tebe je, že firma plánuje vydat novou řadu novorozeneckých plenek s extra, extra silnou výplní, takže je pravděpodobně

začneš testovat tento nebo příští týden. Samozřejmě se budeš muset ještě trochu zmenšit, aby ses do nich vešla, ale už teď jsi tak malá, že pochybuji, že si toho vůbec všimneš."

"Můžu si ji taky namazat dětským pudrem?" Tina se zeptala.

"Jestli chceš." Mabel pokrčila rameny

Tina zvedla Amandě nohy a otřela jí dětským ubrouskem vnější stranu plenky, opatrně, aby nevynechala ani jedno místo. Pak pod ni vsunula čistou plenku, napudrovala ji a druhou plenku zalepila. Amanda musela uznat, že alespoň sama sobě se Tina zdála být ve výměně plenky docela dobrá.

"Dobrá práce!" "Jednou z tebe bude skvělá chůva." Mabel ji pochválila.

"Chůva?" "Je jí pět!" zeptala se Amanda.

"Ale jednou jí bude deset a bude si chtít přivydělat." Mabel prohlásila a prohrábla Amandě vlasy.

"Cože!?! Přece mě takhle nebudeš držet celé roky, že ne?" "Opravdu?!" nedočkala se odpovědi.

"No, vzhledem k tomu, že smršťovací paprsek je v současné době nevratný, zůstaneš takhle, dokud společnost nevynalezne růstový paprsek. A to teď není zrovna na seznamu priorit. Kromě toho, jak jsem řekl, společnost si může vybrat, kdy tě smršťování zruší. Být tebou, zvyknu si, že budu dlouho v plenkách." "To je pravda.

Jak slíbila, o týden později vešla Mabel do dětského pokoje se smršťovacím paprskem v jedné ruce a balíčkem plenek v druhé. Amanda se nemusela dívat na obrázek, aby věděla, že jsou to plenky pro novorozence.

"Teď se nehýbej." Řekla Amandě a namířila na ni smršťovací paprsek. Amanda si mumlala pod nosem, ale nepokoušela se utéct. Jaký to mělo smysl? Věděla, že Mabel má dost dobrou mušku na to, aby zasáhla batole v plenkách, a vysloužila by si jen výprask.

"To je hodné dítě." Mabel řekla: "Musím říct, že všechny ty výprasky odvedly velmi dobrou práci, aby ses zbavila veškerého odporu, který jsi kdysi kladla."

Prásk! Amandina plenka se stala pytlovitou a spadla z ní, jak se zmenšila na velikost novorozence. Mabel ji jednou rukou zvedla a druhou jí přebalila plenu.

"Tady to máš." Řekla a položila Amandu zpátky na zem. Amanda zabručela a vytlačila se na nohy. Okamžitě padla zpátky na vycpaný zadek.

"Cože?" Zeptala se a zkusila to znovu. Podařilo se jí postavit, ale musela se držet široce roztaženými rukama, aby udržela rovnováhu. Udělala jeden vrávoravý krok a znovu upadla.

"Tohle je moc tlusté! Nemůžu pořádně chodit!" Amanda řekla

"Není to určeno pro děti, které umí chodit." Mabel řekla: "To je těžká plenka, která je vyrobená jen pro jednu věc: zabránit protékání."

"Ale já... mmph!"

Mabel strčila Amandě do pusy dudlík a umlčela ji. Amanda ho několikrát experimentálně cucla. Byl to opravdu příjemný pocit... nechala se cucat.

Amanda měla v úmyslu mít dudlík v puse jen chvíli, ale nějak se jí podařilo s ním vydržet celé odpoledne. Cucat ho bylo stejně přirozené jako dýchat, vlastně na to ani nemyslela, dokud nebyla večere a ona neseděla ve své vysoké židli. Vytáhla ho a otevřela pusu.

"I anna babba gah!" Řekla a poslintala si celý bryndák. Na skutečné židli vedle ní Tina vyprskla smíchy.

"Able. Ah-ble." Amanda se zuřivě snažila vydávat slova a slintala ještě o něco víc. Co to s ní bylo? Proč měla tak slabé ústní svaly? Najednou si uvědomila, že odpověď leží na stole její vysoké židle.

Tolik cucala dudlík, až se jí unavil jazyk! To v kombinaci s malou silou, kterou už měla v ústních svalech, způsobilo, že bylo téměř nemožné vyslovovat slova. Vztekle mrštila dudlíkem na podlahu vedle své vysoké židle.

"Co se děje? Ty už nemáš ráda svůj dudlík?" "Ne," odpověděla. Mabel se zeptala

"Id mabe mi znecitlivěl jazyk!" Amanda se snažila a nedařilo se jí zabránit tomu, aby si slintala na bryndák ještě víc. Nepomohlo jí ani to, že se jí už sbíhaly sliny, protože měla hlad.

"No tak, ještě před chvílí jsi byla tak šťastná, jak to uklidňuje." Mabel ji zvedla a otřela jí dudlík: "Není to tak, že bys potřebovala pořádně mluvit. Zkus to, prostě řekni slova, která potřebuješ."

"Já si chci blábolit!"

"Láhev? Mám nápad, co kdybys kdykoli, když budeš chtít lahvičku, prostě řekla ba-ba, protože to je pro tvé drobné svaly mnohem jednodušší. Zní to dobře?"

"Ba-ba!" Amanda řekla a okamžitě byla odměněna tím, že jí Mabel strčila láhev do pusy. Dychtivě začala sát a mléko jí stékalo po bradě.

Amanda vyprázdnila láhev ani ne za minutu. Když byla hotová, upustila ji na podlahu vedle židličky, aby Mabel přidělala práci, a začala se přemísťovat, aby si udělala větší pohodlí. Aniž by o tom přemýšlela, dostala se do polohy, ve které se jí pohodlněji kakalo.

Faaart! Amanda natlačila horký, kašovitý nepořádek do sedátka plenky.

"Vykadila jsem se!" Amanda automaticky vypustila všechna zbytečná slova, která nedokázala pořádně vyslovit.

"Ano, pokadila." Mabel ji zvedla ze židličky. Položila ji zpátky na kuchyňský stůl a začala ji přebalovat.

Po večeři nechala Mabel Amandu dívat se s Tinou na film o princeznách. Amanda dudlík důrazně odmítala, protože věděla, že Mabel chce, aby zase jen žvatlala a slintala, ale Mabel byla přesvědčená, že se jí podaří Amandu na té věci brzy učinit závislou, nejspíš s malou pomocí řemínku na dudlík. Nemohla se dočkat, až uvidí Amandu, jak je nucena žvatlat, cokoli řekne, a taky trochu slintat.

Amanda byla do filmu zabraná skoro stejně jako Tina, což Mabel připadalo vtipné. Ke konci už samozřejmě potřebovala vyměnit plenku, ale když ji Mabel zvedla, Amanda po ní střílila pohledem.

"Ty mi dávaš plínku?" "Ne," odpověděla Mabel. Amanda se podrážděně zeptala, její jazyk se zjevně vzpamatoval hlavně z dudlíku.

Mabel se zasmála. Doufala, že Amanda nikdy nepřestane s nekonečným cyklem regrese a následného boje proti léčbě. Byla díky tomu mnohem rozkošnější, když v jednu chvíli oznamovala, že kaká do plínek, a vzápětí popírala, že by plínky potřebovala, i když měla kolem pasu hnědě potřísněnou plenu. Snadno zvedla kroutící se Amandu na přebalovací pult a držela ji na místě, zatímco jí měnila plenku.

Amanda stále hlasitě mluvila, ale Mabel její protesty snadno přehlušila, zatímco sáhla do kapsy, vytáhla Amandin dudlík s řemínkem a připevnila jí ho kolem úst, čímž nahradila hluk jemným sáním. Když byla hotová, podržela Amandu před sebou, aby se pokochala svou prací.

Amanda se zřejmě snažila tvářit naštvane, ale s dudlíkem v puse a s tím, že měla na sobě jen plenku, ji nebylo možné brát vážně. Mabel se usmála a uložila ji do postýlky.

"Dobrou noc, děťátko." Mabel ji poplácala po hlavě: "Měla by sis pořádně odpočinout. Zítra tě čeká další den plný plenek, lahviček a dudlíků." Mabel se usmála.

"Mmph!" Amanda se s dudlíkem v ruce chytila mříží postýlky, aby se o ně opřela. Mabel zhasla světlo. Amanda stála v postýlce ve tmě a vztekle a rozpačitě posmrkávala. Neuběhlo ani třicet vteřin od chvíle, kdy Mabel odešla, a smrkání přerušilo dlouhé Brraaap! Amanda už to ani necítila, ale věděla, že si zaneřádila plenku. Položila si ruku na sedátko plenky. Byla teplá a mazlavá. Ráno by potřebovala vyměnit. Stiskla vycpávku vepředu. Byla teplá. Takže se musela také počůrat, i když nevěděla kdy.

"Ty jsi ta nejsmradlavější sestřička na světě!" Ozval se Tinin hlas. Amanda nadskočila. Nevšimla si, že vstoupila do místnosti. Viděla ji snad Tina, jak používá plenku? Nejspíš, nebyla v tom zrovna nenápadná.

"Chodíš před spaním na nočník do kalhotek?" zeptala se Tina. Tina se zeptala, čímž potvrdila její podezření. Štípala se do nosu a provětrala vzduch: "Pche, ať to uděláš kolikrát chceš, myslím, že si na ten zápach nezvyknu."

"Mmch..." Amanda zamumlala kolem dudlíku.

"Jen jsem ti chtěla popřát dobrou noc. Takže dobrou noc, smradlavá plenková sestřičko." Tina řekla:
"Neboj, ráno tě přebalím, až vstanu."

Ušklíbla se a odešla z dětského pokoje. Amanda zakňourala. Dál se snažila být velká holka. Ať se dělo, co se dělo, pořád byla velká holka, i když potřebovala plenky a vůbec jí nevadilo je používat, i když jí někdy tajně nevadilo cucat dudlík, i když měla občas trochu problém se slintáním.

V tu chvíli už Amanda úplně zapoměla, že potřebuje vyměnit plenku. S jistotou, že je stále dospělá, si lehla do své povislé pleny a nechala se unášet spánkem.

Konec